

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8 — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 22.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszą 75 ct., drugą 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany” dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej” kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 3 zł. 50 ct., miesięcznie 34 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł., 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsov; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29 sierpnia b. r. nadać najmiłościwiej radcy rachunkowemu krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie, Janowi Dyduzińskiemu, przy sposobności przeniesienia go w stały stan sposobunku, tytuł i charakter starszego radcy rachunkowego z uwolnieniem od taksy.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 września.

Teorya Malthusa, orzekająca, że przy stole natury nie dla każdego z ludzi jest miejsce, że nie setki ale tysiące i miliony ludzi, w miarę tego, jak się będą rozmnażały, muszą być skazane na zagładę, bo poprostu nie starczy dla nich pożywienia; teorya ta równie jasna jak potworna — straciła już obecnie dawną swą grozę, i ludzkość po chwilowym przerażeniu, jakim ją ona pierwotnie przejęła, przeszła nad nią z wolna do porządku dziennego. Z drugiej jednak strony nie podobna zaprzeczyć, że coraz liczniej mnożą się wypadki, jako ludzie nawet zdolni do pracy i pracować pragnący, wskutek braku zajęcia cierpią głód i nędzę. Wypadki takie należą dzisiaj nawet poniekąd do stałych zjawisk życia ekonomicznego i społecznego, a socjalno-polityczny charakter pochodu idei w naszym wieku, nie pozwala przeoczyć ich i lekceważyć. Co raz wybitniej bowiem i coraz głośniej powstaje tkwiąca dawno w naturze rzeczy ludzkiej kwestya „prawa do pracy” a powstaje jako problem społeczny, jeden z najciekawszych i najważniejszych, jeden z najwięcej omawianych i najwięcej zarazem zaprzeczanych, zarówno co do we-

wnętrznego swego uzasadnienia, jak też co do praktycznej swej możliwości.

Dotychczas nie przeszedł on daleko po za granice teoryi. Rewolucyjny rząd paryski z r. 1848 usiłował wprowadzić urzeczywistnić ideę *droit au travail* w słynnych *ateliers nationaux*, ale usiłowania te nie osiągnęły żadnego skutku, rzekomo dzięki machinacyom dyrektora tych *ateliers*, Thomas'a, który postanowił sprawę sprowadzić *ad absurdum*. Uznał prawo do pracy już długo przedtem, bo w r. 1794 stare „Landrecht” pruskie, a w nowszych czasach myśl tę rozwinął i poruszył na nowo były kanclerz niemiecki, ks. Bismarck; od tych wszystkich jednak teoretycznych zasad i dyskusyi, lub nawet od owych nieudanych prób francuskich z r. 1848, daleko jeszcze, bardzo daleko do urzeczywistnienia. Teraz dopiero kwestya ta ma być poruszona po raz pierwszy publicznie przez cały naród, gdyż jak wiadomo pięćdziesiąt i dwa tysięcy obywateli szwajcarskich zażądało, aby do konstytucyi państwowej wstawiony został osobny artykuł, orzekający, że „każdy obywatel szwajcarski ma poręczone sobie prawo do wystarczająco wynagrodzonej pracy. Ustawodawstwo związkowe winno ze współdziałaniem kantonów we wszelki możliwy sposób wprowadzić zasadę tę w życie”.

Niezupełnie jasną myśl i stylizacyę tego wniosku, który związkowy rząd szwajcarski będzie musiał poddać pod ogólne głosowanie ludu, ogłaszają bliżej odezwa, jaką równocześnie ogłosili inicjatorowie wniosku. Czytamy w niej: „Praca winna być nietylko tak, jak jest dzisiaj, każdemu prawie dozwolona, ale musi się stać prawem każdego obywatela, którego to prawa rząd wszelkimi sposobami winien bronić. Wynika ztąd, że państwo winno nietylko wszelkimi sposobami starać się o pracę dla każdego obywatela, że winno nie tylko wspierać robotników, pozbawionych pracy, ale że ma także obowiązek bronięcia robotników przed wszystkim, coby im wbrew ich woli pracę tę odbierało lub uszczuplało”. W myśl tej zasady żądają wnioskodawcy od państwa, aby dostarczało robotnikom pracy w dostatecznej mierze, ażeby brakowi zatrudnienia zaradziło przez skrócenie godzin pracy dziennej w poszczególnych zawodach, ażeby zaprowadziło

bezpłatność świadectw pracy, ażeby robotników brało w obronę przed wyzyskiem kapitalistów, przed nieprawem ich wydalaniem od pracy, ażeby robotników, pozbawionych pracy utrzymywało choćby kosztem publicznym i wreszcie, ażeby zaprowadziło demokratyczną organizacyę pracy we wszystkich fabrykach i innych gałęziach i instytucyach przemysłowych, przedewszystkiem zaś w przedsiębiorstwach państwowych i gminnych.

Prawdopodobnie jednak także i to usiłowanie sprowadzenia teoryi „prawa do pracy” na drogę praktyczną — pozostanie bez skutku. Pominąwszy bowiem, że spełnienie żądań socjalistów szwajcarskich spowodowałoby zupełny przewrót w obecnych stosunkach społecznych w Szwajcaryi, niektóre z ich postulatów same w sobie noszą zarodki nieziszczalności. Państwo i gminy w udzieleniu zajęcia u siebie, w swoich przedsiębiorstwach, muszą się przecież kierować nie względem na to, iż są obywatele państwa, potrzebujący tego zajęcia, lecz tylko względem na potrzeby swoje, wywołujące nieodzowność utworzenia przez nich pewnych przedsiębiorstw — a zresztą nawet i wtedy, gdy dają u siebie zajęcia, płacić one mogą za pracę tylko podług wartości tej pracy. W razie przyjęcia wniosku potrzebaby także znieść natychmiast wolność przesiedlania się z miejsca na miejsce i prawo wolnego wyboru zawodu. Wreszcie musiałoby państwo zaprowadzić przymusowe prawa dla konsumenty i produkcyi, urządzić się słowem zupełnie według rad propagatorów socjalizmu — to zaś co najmniej nie prędko jeszcze nastąpi. Fakt jednak pozostanie faktem; „prawo do pracy” weszło wskutek wniosku socjalistów szwajcarskich znowu pod ogólną dyskusyę, a mieszkańcy starożytnej Helweyji będą niedługo musieli wydać sąd swój o niem. Jakkolwiek niezawodnie wniosek socjalistów zostanie odrzucony, sam fakt postawienia wniosku jest charakterystycznym objawem dla zachodzącej epoki XIX stulecia.

Lwów, 6 września.

Pogłoskom, puszczonym w świat przez *Gazetę Narodową*, o mającej jakoby nastąpić zmianie w osobie Marszałka krajowego,

zaprzeczył już wczorajszy *Przegląd*. Wczoraj również i *Gazeta Narodowa* poczuła się do obowiązku sprostować swoją mylną wiadomość, pisząc na podstawie informacyi „z dobrze poinformowanego źródła, że pogłoska o zamierzonym ustąpieniu ks. Sanguszki z godności Marszałka krajowego, a zastąpieniu go ks. Jerzym Czartoryskim, nie ma o tyle podstawy, że ks. Sanguszko zdecydował się nadal pełnić ciężkie zadanie naczelnika władzy autonomicznej w naszym kraju, które z pełnem poświęceniem dotychczas sprawuje”.

Aby wszelką w tym względzie usunąć wątpliwość, zwłaszcza w obec dość chwiejnej stylizacyi powyższego sprostowania *Gazety Narodowej*, a mianowicie użytych przez nią wyrazów: „o tyle” — upoważnieni jesteśmy do kategorycznego oświadczenia, iż wiadomość o ustąpieniu JE. ks. Sanguszki nie miała nigdy i to bezwarunkowo żadnego nawet prawdopodobieństwa. Jeżeli zaś *Gazeta Lwowska* zaraz w pierwszej chwili nie uznawała potrzeby sprostować pogłoski, to uczyniła to dlatego, iż już słowa zaszczytne Najjaśniejszego Pana do Marszałka krajowego wypowiedziane, były same przez się najlepszym dowodem, że wiadomość przez *Gazetę Narodową* w telegramie podana, jest zwykłą kaczka dziennikarską.

Z głosów prasy.

Wszystkie dzienniki wiedeńskie zajmują się na naczelnem miejscu objawami gorącej miłości, jakimi ludność Galicyi powitała ukochanego Monarchę w chwili wstąpienia Jego w granice kraju, tudzież podnoszą niezwykle znaczenie słów wypowiedzianych przez Najjaśniejszego Pana do Marszałka kraju.

Presse pisze: „Jego Cesarską i Królewską Mość otoczyły od chwili, w której wstąpił na ziemię galicyjską pełne entuzjazy manifestacye dynastyczne radością uniesionej ludności, która czuje się szczęśliwą, iż może przyjąć na rodzinnej swej ziemi ukochanego Pana i Władcę. Nadzwyczaj łaskawe słowa, w jakich Monarcha odpowiedział na powitanie władz autonomicznych, napelniały wszystkich mieszkańców kraju peł-

Emilio Castelar.

(Ze wspomnień osobistych.)

Najsławniejszy mowca parlamentu hiszpańskiego, Emilio Castelar, usunął się z widowni parlamentarnej. W szerokim świecie znany on jest przedewszystkiem jako mąż polityczny, poseł, mowca, naczelnik stronnictwa republikańskiego, o szczególnie dramatycznych kolejach życia. Rozpoczął swój zawód publiczny w r. 1864 jako wydawca dziennika *La Democracia*. Niedawno temu bułgarski minister Stambulow oświadczył korespondentowi pewnego dziennika angielskiego, że najprzód próbował sił swych jako publicysta, i dodał: „Sądzę, że nie można się skutecznie zajmować polityką, nie umiejąc dobrze władać piórem.” Jako świetny publicysta, Castelar posiadał w wysokim stopniu owe kwalifikacye, których wymaga Stambulow. Rzadko jednak zdarza się, że świetny pisarz jest równie znakomitym mowcą. Castelar posiadał i tę zdolność. Niebawem więc w parlamencie hiszpańskim zasłynął mową. Ks. Bismarck, który dosyć nisko ocenia publicystykę, z góry także spogląda na zdolności krasomowcze. W jednej ze swych mów sejmowych żelazny kanclerz oświadczył, że świetny mowca nie będzie nigdy mistrzem w grze szachów, ani tegim mężem stanu. W Anglii, gdzie wymowa stanowi nieodzowny warunek wpływu na sprawy publiczne, zdanie ks. Bismarcka wywołało powszechnie

zdumienie. Jednakże niewątpliwą jest rzeczą, że wielka łatwość w wystąpieniu się, jeżeli nie idzie z nią w parze długie doświadczenie polityczne, często młodych mowców popycha na manowce. Lubią oni upajać się dźwiękiem swych własnych słów i często efektem retorycznym poświęcają nietylko prawdę, lecz także interes ogólny.

Zachęcony oklaskami lewicy, p. Castelar w krótkim czasie stał się w kortezach deklamatorem krańcowego republikańizmu. Pozbawiony już w roku 1865 profesury na Wszechnicy madryckiej, w roku następnym, jako podejrzany o współdziałanie w jednym z licznych republikańskich rokoszów wojskowych, został skazany na śmierć, atoli zdołał się schronić do Francyi. Rewolucya r. 1868 sławnemu już wygnancowi otworzyła szerokie pole wpływu. Zajmował on wtedy w Hiszpanii podobne stanowisko, jak blisko spokrewniony z nim rodzajem swego talentu, Lamartine w chwili wybuchu rewolucyjnego r. 1848 we Francyi. W parlamencie odtąd jeszcze wymownie występował jako apostoł republiki federacyjnej. Powołanie na tron hiszpański włoskiego księcia Amadeusza, zniweczyło na razie republikańskie ideały Castelara. Po wczesniej rezygnacyi Amadeusza, w sierpniu r. 1873, Castelar został wybrany marszałkiem parlamentu, 7 września nawet prezydentem władzy wykonawczej, czyli naczelnikiem republiki hiszpańskiej. Urząd ten złożył już 2 stycznia r. 1874, a niebawem powrót królewicza Alfonsa na tron przodków, położył koniec niefortunnym eksperymentom republikańskim. Od tego czasu Castelar w parlamencie wygłaszał raz po raz świetne mowy, przepięknie najciekawsze

mi paradoksami, wypowiedziane w tonie natchnionego wieszczka, wysłuchane z uszanowaniem przez całą Izbę i obsypywane oklaskami nawet od przeciwników, jako... arcydzieła stylu.

Na pozór więc Castelar przez blisko 30 lat zajmował wybitne miejsce w świecie politycznym. W rzeczy nie był on nigdy politykiem i nie posiada żadnego uzdolnienia do tego zawodu. Jako pisarz zasłynął historycznymi i filozoficznymi dziełami. Na prawdę nie jest ani historykiem ani filozofem w ścisłym znaczeniu wyrazu, lecz poetą. Nie dawno temu w nekrologu Taine'a, Castelar oświadczył: „*Ha viviendo poco ha esclafado mucho*” („mało ożywił, wiele rozjaśnił”). Oto odwieczny antagonizm pomiędzy zimną, wyjaśniającą zagadki analizą historyka lub filozofa tego zakroju, jak Thierry, Lelewel, Buckle, Taine, Arystoteles i Kant, a syntezą poetyczną Michałeta, Macaulaya, Szajnochy, Lamartina, Castelara, Platona, Leibniza albo Fichtego. Castelar, jako historyk i filozof jest poetą i zawsze był nim też jako polityk. Tylko że dzieła filozoficzne i poetyczne często woni poetycznej zawdzięczają nie tylko bardzo wielką wziętość lecz także trwałą wartość, gdy polityka jest z natury rzeczy antitezą poezyi. To też Castelar zapewne piśmiennictwo hiszpańskie wzbogacił jeszcze niejednym arcydziełem, natomiast postanowił usunąć się z areny politycznej.

Bawiąc w maju r. 1884 w Madrycie mieliśmy sposobność poznać osobieście sławnego mowcę i pisarza. Stosownie do otrzymanego zaproszenia, udałem się do Castelara (3 maja) o godzinie 9 wieczorem. Jest to chwila, gdy w zamożniejszych domach

madryckich z sali jadalnej przenoszą się do salonu Castelar mieszkał wtedy (a pono mieszka dziś jeszcze) na 2 piętrze w nowej kamienicy przy nieco odległym od sławnej Puerta del sol, stanowiącej źródle Madrytu, bulwarze Serrany. W dwóch salonach, podzielonych portyerą, o 9 znajdowało się tylko kilka osób, miałem więc czas dokładnie obejrzeć domowe ognisko sławnego męża.

Błyszczało ono w powodzi światła. Ze złotych pajaków, zawieszonych u sufitu, z srebrnych żyrandol, ze różnych stolików iskrzały niezliczone światła, których blask potęgowały wielkie zwierciadła. Podłogę pokrywały grube kobierce o czerwonych kwiatkach na białym tle. W poetycznym nieładzie, nie tylko przy ścianach, lecz w środku salonów porostawiane kanapy, balzaki, taborety, wygodne fotele, aksamitne, jedwabne, koloru pasowego, ciemno-niebieskiego, złocisto-zółtego, białego. Ściany znikają pod mnóstwem obrazów olejnych, po większej części małych, nawet miniaturowych, w szerokich złotych ramach. Wszystko to razem składało się na obraz niezmiernie barwny, ożywiony, tego kapryśnego kolorytu, który tak dobrze znamy z najgenialniejszego z nowoczesnych malarzy hiszpańskich Fortuniego. Znakończonej gastronomii Brillat-Savarin twierdzi: *Dis-moi que tu manges, je te dirai ce que tu es*. Może bezpieczniej z domowego otoczenia wnosić o charakterze osób, a wtedy wystarczało zatrzymać się kilka minut w tych dwóch salonikach, aby zrozumieć, że fantazyja i zamiłowanie w żywych barwach, tworzą znamienne cechy usposobienia Castelara.

Po kilku minutach wszedł gospodarz

nem dumy uczuciem zapału. Jego Cesarska i Królewska Mość użył uroczystej sposobności, aby w słowach wybitnych, które wywrą potężne wrażenie daleko po za granicami kraju, wyraził Najwyższe uznanie za ducha zgody, umiarkowania i patriotyzmu, którym odznaczają się życie publiczne w Gzlicy i publiczna działalność reprezentantów kraju.

„Od miasta do miasta, od domu do domu rozszerzać się będzie olbrzymie wrażenie tych słów, z treści i formy zarówno nadzwyczajnych. Ale także po za granicami Galicyi każdy dobry poddany austriacki bez zawiesi, serdecznie przyjmie wiadomość o tem rzadkiem odszczególnieniu. Każdy patriota potrafi ocenić fakt, że duch publiczny i administracja kraju koronnego, pod każdym względem nadzwyczaj ważnego, wykazują stan rzeczy tak zadowalający ze stanowiska ogółu Monarchii; ponownie z radością dowiedzą się ludy Austrii, że wspaniałomyślny Monarcha każdą zasługę patriotyczną dostrzeże i ocenia, a w każdej piersi podniesie się pragnienie i usiłowanie, aby wedle sił każdej jednostki współdziałać ku dobru ogółu, wiernie iść za jaśniejszymi przykładami ofiarnego spełniania obowiązków, jakie daje Monarcha, i w jednoci pracować pospół dla pomyślności Państwa i pomnożenia blasku Korony“.

We *Fremdenblacie* czytamy: „Ze szczerą radością przyjmują mieszkańcy Galicyi słowa Monarchy, wypowiedziane w Jarosławiu. Nie jednostec, nie dostojnikom lub szlachcie samej, na której pełne najgłębszej czci powitanie odpowiedział Monarcha w tych słowach wielkodusznego uznania, należy się podziękowanie cesarskie, lecz dla całego kraju, dla obu pobratymczych szczepów, które go zamieszkują, jest ono przeznaczone... I nie pewnemu specjalnemu aktowi patriotyzmu, nie za stanowisko przedstawicieli akcyi politycznej, należy się nadzwyczajna pochwała Monarchy; obejmuje ona całą, dla ogółu Monarchii tak doniosłą działalność Polaków. Obserwator, badający bez uprzedzeń stosunki austriackie, pozna rzeczywistość z wysokim zadowoleniem, że od długiego szeregu lat żadna sprawa, tycząca się dobra Państwa, żadna kwestya, wymagająca załatwienia w interesie patriotycznym nie obyła się bez czynnego, a częstokroć decydującego udziału posłów galicyjskich. Jeżeli oni mocą swojej siły liczebnej i ścisłej organizacji z góry już tworzą ważną grupę parlamentarną, o której względy z wielu stron się ubiegają, nabierają też większego jeszcze znaczenia przez to, że jakkolwiek pilną wszelkich uprawnionych interesów kraju, nigdy jednakowoż wielkich celów państwowych, nigdy nie spuszczała z oka dobra Monarchii, którą uznają za swoją wielką opiekunczą ojczyznę.

„Częstokroć wytykano Polakom, jakoby korzyści swojej ścisłej ojczyzny, bystrem okiem wynajdować i tylko w takim razie pełną ręką dawać umieli, kiedy się spodziewali odpowiedniego odpłacenia, albo kiedy sił ich kraju nie narażono. Łatwo wojować takim zarzutem, ale uzasadnić go niepodobna. Jeżeli przedstawiciele ludności galicyjskiej starają się liczyć z życzeniami jej i interesami, to jest to obowiązkiem poselskim, od którego się ich towarzysze parlamentarni innych narodowości i innych stronnictw tak samo nie uchylają. Wszelako dopilno-

wanie tego obowiązku u przedstawicieli ludności galicyjskiej nigdy się nie wyrodziło w egoistyczne małoduszne strzeżenie odrębnych interesów narodowych lub prowincjonalnych kosztem pomyślności Monarchii.

„Mieszkańcy Galicyi, szlachcie czy wieśniak, Polak czy Rusin, są całym sercem obywatelami tej Austrii, której Monarchowie używają im ochrony i swobody, pod której sztandarami ojcowie ich walczyli, której oręż bracia ich z prawdziwą dzielnością i wiernością żołnierską. Rozkładowe tendencje i usiłowania narodowościowe znajdują się w stadium stanowczego zaniku, a mężowie, którzy wspólnie zamieszkują rozkwitający ten kraj, zjednoczyli się we wspólnej, pokojowej pracy. Ze do rozwinięcia się i wzmocnienia tych braterskich stosunków w kraju, jego obecna administracja istotnie i skutecznie się przyczyniła, uznał to Monarcha w słowach chluby, zaszczytnych. Silną dłoń, przeczornie i ze świadomością celu sprawuje Namiestnik hr. Badeni powierzony mu urząd dla dobra Galicyi. Bezstronnie i bez uprzedzeń wytycza on swoją siłę i bogate swe wiadomości dla utrzymania porządku i rozwoju materialnego, dla powszechnego dobra kraju. Zwłaszcza już narodowość ruską otacza od samego początku swego urzędowania troskliwą opieką. Przez pełne godności a ważne koncesye na polu szkolnictwa, przez większe uwzględnianie ich życzeń na polu języka, przez utworzenie ruskich oddziałów w szkołach lub zakładach naukowych, przekonał on członków tego szczepu o poważnie pojmowanej woli administracji kraju, woli zadośćuczynienia prawdziwym i istotnym potrzebom narodowości. Dzięki temu pełnemu sympatyi usposobieniu, dzięki temu rezultatowi sprawiedliwego sposobu myślenia ujął on w samą rzecz utworzenie się stronnictwa młodoruskiego, które w program swój wstawiło tyle ważne dla dobra kraju zbliżenie się do polskich współobywateli i w tym kierunku tak pocieszające odniosło już rezultaty. Powiat jarosławski, który jako punkt wyjścia dla tegorocznych manewrów końcowych został odznaczony odwiedzinami Monarchy, okazuje właśnie takie symptomy rozbudzonego i wzrastającego poczucia braterstwa, które wywołuje najpiękniejsze nadzieje co do politycznej przyszłości kraju. Z radością serca ojcowskiego, które dla wszystkich ludów Monarchii jednaką przejęte jest miłością, uznaje nasz ukochany Cesarz te zdobycze dzielnego i wiernego Administratora, z radością dziękuje Namiestnikowi, notabłom i całemu ludowi kraju i w uroczystej chwili napomina, aby tę zgodną pracę prowadzono dalej na pomyślność ścisłej ojczyzny i ogółu Monarchii.“

Wiener Tagblatt (Szepsa), stwierdza, że nigdy jeszcze nie wypowiedziano narodowi i jego reprezentantom uznania w sposób tak serdeczny i stanowczy, jak to się stało w tym wypadku przez usta Najjaśniejszego Pana. „Polacy otrzymali piękną i uszczęśliwiająca ich pochwałę za zachowane przez nich przez dziesiątki lat pełne patriotyzmu a wierne obowiązkom stanowisko w parlamentarnych ciałach reprezentacyjnych“.

„Słowa Monarchy mają szczególne znaczenie polityczne. Określają one nie tylko postępowanie reprezentantów narodu, który zawsze wierny był Monarsze i Jego polityce,

ale przeznaczeniem ich jest stawanie w obronie całej polityki, z której wytworzył się stosunek Polaków do ogółu Monarchii. Jest to polityka hr. Taaffe. Od 14 lat, jak hr. Taaffe stoi u steru państwowego, są Polacy ważną częścią większości parlamentarnej. Polacy zawsze popierali politykę pojednania i z biegiem czasu, z prawdziwie bystrym wzrokiem politycznym, ze zrozumieniem stosunków faktycznych i ocenieniem specjalnych właściwości Monarchii austriackiej, powściągnęli te separatystyczne pragnienia, jakie dawniej żywili, a które sprawiły, iż zdało się, że są federalistami. Polacy nie są już dziś federalistami, lecz są autonomistami, a do tego daje im prawo konstytucya ponieważ zbudowana jest na podwalinach autonomicznych i obszerne pozostawia pole samorządowi. Polacy dawali zawsze z siebie przykład abnegacyi, który niestety nie wszystkie stronnictwa naśladowały, i powodując się roztropnością polityczną, urosli w Austrii w potęgę, z którą się liczyć trzeba“.

Również z *Waterland* z zadowoleniem stwierdza odszczególniającą pochwałę, z jaką się Najj. Pan wyraził o reprezentacji i administracji Galicyi.

Także i *Neue fr. Presse* poświęca słowom Najj. Pana wstępny artykuł, w którym między innymi czytamy: „Nie można tego przeczyć, że przez to (przez wyrażone uznanie) Galicya postawiona została za wzór dla innych krajów, a sposób, w jaki Polacy swój patriotyzm w dziedzinie parlamentaryzmu objawiają, wskazany został jako najbardziej godny naśladowania...“

„Tą samą nieograniczoną pochwałą, której Najj. Pan udzielił polityce reprezentacji galicyjskiej, obdarzył Monarcha także i administrację Galicyi, a całkiem już specjalnie wskazał na wybitnego członka szlachty polskiej, na Namiestnika hr. Badeniego. Także i to uznanie, aczkolwiek niezawodnie dobrze zasłużone, jest niezwykle. Gdy urządnik w Austrii zdoła sobie szczególnie zasługi i uznanie Monarchy, to ma Monarcha ordery, tytuły, podniesienie stanu i liczne inne środki do rozporządzenia, za pomocą których może uwydatnić swoje uznanie i w jeden z tych sposobów bywa ono w istocie wyrażane. Ale ustna pochwała, udzielona w sposób tak ujmujący w kole osób wybranych, jaka dostała się hrabiemu Badeniemu, wskazuje, tak samo, jak ona stoi już po za granicami rzeczy zwyczajnych, na nadzwyczajne znaczenie tego męża. Hrabia Badeni już jako wybitny członek szlachty polskiej otrzymał swoją cześć w odszczególnieniu, jakie się tej klasie dostało; ale na jego osobę pada nadto całkiem osobny blask z uznania, z jakim się Monarcha wyraził o administracji galicyjskiej. Osoba hrabiego Badeniego zostaje przez to tak dalece wysunięta na pierwszy plan wypadków wewnętrznych, że niepodobna jej odtąd przeoczyć przy żadnej sposobności, w której się kwestya polityczna w kwestyi zdolnej osoby wyraża. Uwagi godna przemowa jarosławska zdaje się nie tylko mówić, że Polacy są najważniejszą pomiędzy Polakami osobą jest hrabia Badeni. W ten sposób, jeżeli dobrze zrozumieliśmy, rzuca ona światło nie tylko na przeszłość i teraźniejszość, ale poniekąd także na przyszłość, może jeszcze bardzo daleką“.

Wizyta eskadry rosyjskiej we Francyi.

W sprawie urzędowej zapowiedzi odwiedzin eskadry rosyjskiej w Toulonie, ogłosiła *Agencya Havasa* następującą notę: „Komunikat ambasadora francuskiego w Petersburgu, który otrzymano w tutejszem ministerstwie spraw zagranicznych, przynosi rządowi francuskiemu urzędową wiadomość, że eskadra rosyjska pod dowództwem admirała Avelane ma przybyć do Toulonu około 13 października, aby odwzajemnie odwiedzić eskadry francuskiej w Kronsztadzie.“

W uzupełnieniu tej noty donoszą dzienniki paryskie, że rosyjski minister spraw zagranicznych wiadomość tę zakomunikował ambasadorowi francuskiemu hr. Montebello, w piątek po południu. Rada ministrów francuskich na jednym z przyszłych posiedzeń zadecyduje, w jaki sposób eskadra rosyjska ma być podejmowana. W każdym razie prezydent Carnot uda się do Toulonu na przyjęcie eskadry rosyjskiej; również wiadomo z pewnością, że sztab oficerów eskadry podejmowany będzie także w Paryżu. Hr. Montebello, który zwykle o tej porze bywa na urlopie, przerwie swój urlop, aby być obecnym podczas przyjęcia eskadry. Prawdopodobnie także kwestya ustanowienia stałej eskadry rosyjskiej na morzu Śródziemnym zostanie po odwiedzinach w Toulonie ostatecznie rozwiązana.

Dzienniki francuskie wyrażają niezmiernie zadowolenie z powodu zapowiedzi odwiedzin w Toulonie i sądzą, jak to już wczoraj zaznaczyliśmy, iż nie jest to rzeczą przypadkową, że urzędowe zawiadomienie o odwiedzinach nadeszło właśnie w przeddzień uroczystego wjazdu cesarza Wilhelma i włoskiego następcy tronu do Metz.

We wspomnianym również wczoraj artykule ministerjalnym *Temps* pisze z tego powodu:

„Jeżeli wnuk króla, którego wojska francuskie wyzwoliły z pod jarzma Niemców, ostentacyjnie paraduje u boku cesarza niemieckiego na ziemi, którą odebrano Francuzom zaledwie w kilka lat potem, jak Włosi odzyskali Wenecję, to urzędowa zapowiedź odwiedzin eskadry rosyjskiej daje nam za tę manifestację zupełnie dostateczne zadośćuczynienie.“

KRONIKA

Lwów, 6 września.

P. Władysław Struszkiewicz, radca rządowy, inspektor kultury krajowej, po kilkutygodniowym pobycie w kraju powrócił na swe stanowisko do Wiednia.

— **W c. k. II gimnazjum w Lwowie**, pisemne egzamina dojrzałości rozpoczną się dnia 11 b. m.

— **Konkurs**. C. k. Namiestnictwo w Zadarze rozpisuje konkurs na dwie posady inżynierów, względnie adjunktów budowniczych, tudzież na kilka posad praktykantów budowniczych. Podania należy wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydium Namiestnictwa w Zadarze, za pośrednictwem władzy przełożonej.

i serdecznie przywitał się zemną. Urodzony 8 września r. 1832 w Cadizie, Castelar wtedy miał lat 52, ale wydawał się znacznie młodszym. Średniego wzrostu o żywych ruchach, zresztą niczem nie przypominał typu hiszpańskiego, bo jest blondynem o twarzy rumianej, gdy według reguły Hiszpan wyższych stanów jest brunetem o twarzy bladej. Silny wąs przy ogolonej brodzie nadawał mu pewną cechę marsową, blask wielkich, błękitnych ocz łagodziły binokle. Żywy w ruchach, p. Castelar mówi bardzo szybko i dużo, ale choć mu nigdy nie brak słów, wyrazy francuskie wymawia najczęściej błędnie z hiszpańska.

Gdyśmy zasiedli we dwóch na jedne z małych kanapek, niebawem otoczyło nas na fotelach i taboretach kilku gości, posłów, profesorów i publicystów. Rozmowa rozpoczęła się od zapytań i wyjaśnień co do stosunku p. Castelara do ówczesnego konserwatywnego gabinetu p. Cánoves del Castillo. Od owych dni tyle zaszło w Hiszpanii zmian gabinetowych, że odnośne wyjaśnienia dziś nie przedstawiają żadnego interesu. Wobec doniesłej kwestyi: czy się utrzyma monarchia? — p. Castelar wówczas z wielkim optymizmem republikańskim zaprzeczał temu, mianowicie też twierdził, że królowa Krystyna swą „sztywnością“ odstręcza umysły. Gdy jednak niedługo potem nagle umarł król Altons, w sereu Castelara uczucia poety i rycerza wzięły górę nad suchymi teoryjami republikańskimi; pierwszy oświadczył on, że wobec młodej wdowy i regentki należy zaniechać taktyki rewolucyjnej.

Bardzo starannie p. Castelar już wtedy rozróżniał pomiędzy demokracją i republika-

nizmem a socjalizmem, z dołu i z góry, czyli tak zwaną demokracją socjalną i socjalizmem państwowym, które w tem się zgadzają, że niweczą wszelką wolność indywidualną. Krótko przed moim przyjazdem do Madrytu ks. Bismarck w sejmie niemieckim był wygłosił socjalistyczną zasadę, że państwo może i powinno dostarczyć wszystkim pracy. P. Castelar bardzo słusznie zauważył, że ta teoria socjalistyczna prowadzi nasamprzód do założenia warstatów państwowych, który to eksperyment w Paryżu roku 1848 doprowadził do tak fatalnych ostateczności, a następnie wymagałoby upaństwowienia wszystkich gałęzi przemysłu, słowem, stanowi pierwszy stanowczy krok na drodze do socjalizmu. Z wielką werwą p. Castelar wykazywał zgubne skutki zwinięcia wolności i inicjatywy osobistej, będącej podstawą wszystkich wielkich i wzniosłych czynów. W tej mierze demokracja poety-mowy hiszpańskiego przybierała pewne wyraźne arystokratyczne cechy, i chociaż nie posuwał się we wstręcie do tłumów tak daleko, jak najmodniejszy dziś filozof niemiecki Nietzsche, to jednak widocznie był stanowczym przeciwnikiem wszelkiej ochlokracyi.

W r. 1884 p. Castelar pozbył się także swego dawnego zamiłowania w ustroju federacyjnym. Istotnie, rozwój dziejów hiszpańskich od rządów Karola V. zatarał tam dawne pierwiastki autonomiczne. Po r. 1868 w Hiszpanii, tak samo jak we Francji, teorie federalistyczne usiłowali wyzyskać w celach anarchicznych socjaliści, czyli tak zwani „kantonalisci“. Świetny dziejopisarz Castelar zbyt żywo odczuwał wszelkie wielkie chwile w dziejach swego kraju, aby był mógł przy-

stawać na rozbiście Hiszpanii na setki zawiązków komunalnych, socjalistycznych. Oświadczył nam więc stanowczo i otwarcie, że zupełnie się wyrzekł pragnienia ustroju federacyjnego.

Natomiast wtedy pozostawał jeszcze wiernym swej gorącej miłości dla Francji i swemu zapałowi do złączenia się w imię pokrewieństwa szczepowego narodów pochodzenia łacińskiego. Ścisłe mówiąc, trzeba by powiedzieć: narodów szczepu celtyckiego, których zlatynizowania dokonało cesarstwo rzymskie i które potem zostały odświeżone plemionami germańskimi Gotów, Longobardów i Franków. Nie wchodząc w te zawiłkane kwestye etnograficzne, mogliśmy jednak w czasie kilkutygodniowego pobytu w Hiszpanii dostrzedz, że tam w szerszych kołach pokrewieństwo szczepowe z Francuzami niczem się nie zaznaczało. Na granicy, w Irunie, Hiszpanie przez jakąś kocieterę umieścili samych takich urzędników, którzy nie władają językiem francuskim. W Madrycie, wyjąwszy hotele i te wyższe warstwy, które w całym świecie mówią po francusku, nikt tym językiem nie włada. Z konduktorem tramwaju lub omnibusu, z właścicielem lub przekupką na stawnej *plaza mayor* (jest to plac ze wszystkich stron zamknięty, bez ulic, na którym niegdyś odbywały się *autos da fe*), w pałacu sprawiedliwości, śród tłumu na *corrida de toros* (walka byków) i t. d., słowem z ludem — nigdzie niepodobna się porozumieć za pomocą języka francuskiego, trzeba koniecznie albo tłómacza, albo mimiki. Sam p. Castelar, chociaż od młodości zna język francuski i długo przebywał w literackich i politycznych ko-

łach paryskich, mniej poprawnie mówi po francusku, niż Polak lub Niemiec, mianowicie zawsze jeszcze francuskie *je* wymawia, jak polskie *je*, ponieważ tak ono wymawia się po hiszpańsku. Tak samo Polakowi daleko trudniej mówić poprawnie n. p. po morawsku, niż po niemiecku lub po francusku, bo mówiąc tymi całkiem obcymi językami, zapominamy chwilowo o naszym, mówiąc zaś n. p. morawskim, nieustannie, mimowolnie przychodzą nam na myśl własne wyrazy. *En somme*, pobyt w Hiszpanii nie przekonał nas wcale, aby teoria aglomeratów szczepowych miała szanse urzeczywistnienia się.

W ostatnich zresztą czasach nawet tak gorliwy przyjaciel, jak Castelar, zwątpił o Francuzach. Przed kilku tygodniami oświadczył on korespondentowi paryskiego *Figara*: „Ha! czyżli oni oszaleli w Paryżu? Cóż oni to robią, do czego dążą? Ja już tego zgoła nie rozumiem. Nie umiem sobie wyłómaczyć postępków moich przyjaciół Gobleta, Brissona, nie poznaję ich dawnych zasad, stali się oni o wiele zbyt skrajnymi dla mnie. Kocham Francję i zawsze ją kochałem, ale zaiste rządźcie wami, Francuzi, jest rzeczą zbyt trudną. Można by głowę stracić. Im starszym staję się, tem bardziej podziwiam naród angielski; uważaj pan, jak ten naród wolno a pewno kroczy na drodze postępu bez potknięcia, bez wykołajenia. Ten naród zawsze nam daje przykład mądrości politycznej; jego trzeba naśladować.“

E. L.

— **Klasztor Karmelitanek bosych.** Najprzew. ks. Arcybiskup Morawski dokonał wczoraj poświęcenia kamienia węgielnego pod budujący się klasztor Karmelitanek bosych, przy ulicy Krzyżowej na Kastelówce.

— **W sprawie sprzedaży soli** otrzymaliśmy z urzędowego źródła następujące wyjaśnienie:

Gazeta Narodowa zamieściła w numerze 202 z dnia 3go b. m. list p. Izaaka Halperna z Doliny, w sprawie sprzedaży soli.

Autor korespondencji zarzuca Towarzystwu handlowemu we Lwowie, iż „niby na rachunek Wydziału krajowego“ sprzedaje sól prywatnym handlarzom i robi przez to konkurencję Wydziałowi krajowemu oraz tym, którzy z jego ramienia sól po powiatach sprzedają.

Autor wlicza szczegółowo, kiedy, jakim kupcom i w jakich ilościach (razem 17 wagonów) Towarzystwo handlowe sól sprzedaje.

Gazeta Narodowa dodaje od siebie komentarz z wyjaśnieniem tych wszystkich zastępów do sprzedaży soli przez Wydział krajowy ustanowionych, którym w ten sposób Towarzystwo handlowe robi konkurencję.

Sprawa ta, jak słusznie pisze *Gazeta Narodowa* wymaga wyjaśnienia.

Organizacja sprzedaży soli zaczęła wchodzić w życie w połowie lipca, rozsyłka i sprzedaż rozpoczęła się 18 lipca. Łatwo zrozumieć, iż nie wszędzie od razu organizacja ta mogła wejść w życie.

Były i są jeszcze wielkie trudności do zwalczania. Jeszcze w pierwszej połowie sierpnia wiele składów było zupełnie nieczynnych, inne robiły zamówienia tak małe, że pojawiały się liczne skargi na brak soli, przesyłane Wydziałowi krajowemu i władzom rządowym, a z drugiej strony zbyt wielka część kontyngensu, dla krajowej sprzedaży przeznaczonego, pozostała niewyzerpana.

Wtedy to akcyjne Towarzystwo handlowe i Spółka zakupiło nie „niby“, ale istotnie na rachunek Wydziału krajowego 17 wagonów soli, i rozesało je do takich miejscowości, w których albo zupełnie nieczynne, albo też bardzo słabo funkcjonujące były składki.

Z porównania wykazu składów, przez *Gazetę Narodową* podanych, z zamówieniami w lipcu i sierpniu czynionymi, przekonać się można, że owe 17 wagonów dostały się do miejscowości, w których składki jeszcze albo wcale nie były otwarte i żadnych nie czyniły zamówień (Błażowa, Strzyżów, Dylągówka w powiecie rzeszowskim, Kopeczyńce w husiatyńskim, Borowa, Przecław, Radomyśl w mieleckim i t. p.), albo robiły zamówienia bardzo słabe. Nie można więc było okolic tych składów pozostawić bez soli.

Na tych jednak 17tu wagonach cała ta rzecz się skończyła, a już po 15 sierpnia zdecydowano stanowczo, iż nadal wyłącznie tylko dla składów, przez Wydział krajowy ustanowionych, sól pobierana będzie.

W tym czasie bowiem wiele nowych składów weszło w życie, a Wydział krajowy powziął szereg uchwał odnoszących się do ułatwienia konkurencji z prywatnymi handlarzami zastępcom do sprzedaży soli w składach.

Po uchwałach tych można się spodziewać znacznego ożywienia krajowego sprzedaży soli.

— **Dla dotkniętych powodzią** złożyli w naszej Administracji: Fr. Schmidt 1 zł, J. Kostkiewicz 1 zł. Kwotę odesłaliśmy obywatelskiemu komitetowi ratunkowemu.

— **Na rzecz ludności dotkniętej klęską powodzi** złożyli w przydyum magistratu lwowskiego dalsze datki:

Zbrane w komisaryacie Śródmieścia: Genowefa Sieber, J. F. Spożarski, Piszek notaryusz, N. N., M. Klarfeld, Sadowski i Markiewicz, Józef Fragnet, Aron Philipp, po 5 zł., Jan Lerski 3 zł., dr. Berthleff, Gudiens, Samueli i Landau, Piotr Chrzastowski, Redakcyja „Smigusa“, ks. Jan Szymonowicz, dr. Leon Pawęcki, Franciszek Staff, Paulina Underka, Schenk, P. Starzyk, Hübner, Schubuth, M. Ludwig, Werner, Jan Siedlecki, G. Neudlinger, Franciszek Frankowski, Michał Dymet, R. Ditar, Malinowski, Wilhelm Breitmejer, Naftale Töpfer, M. Wein, A. Gebhardt, Wrześniowski i Włodek, po 2 zł., Samuel Fischer, Maks Wiksel, Dawid Schwarzwald, dr. Adolf Rares, F. Heksel, M. Reich i Ziff, J. B. Krochmal, Samuel Meyer, Rebeka Ziff, J. Heinrich Pordes, Rentschner, Józef Złotogórski, Wallach, J. Badowski, M. L. Atlass, Czaykowski i Kiebusiewicz, J. N. Löwenherz, Ferdynand Kindel, N. N. (podpis nieczytelny), E. L. Sznapik, Józef Czernicki, L. Brzowska, A. H. Zipper, M. Burazyna, Robert Quest, Feliks Kowalski, Anna Lau z Lachs, Golde Münzer, Antoni Enders, Kestmarki et Illas, Jakubowski i Zadurwicz, Frydr. Dubrowski, Gabriel Stark, J. Elster, Osiasz Lohn, dr. D. Reitzes, Löwenheek, Katharina Tepfer, Langner A., dr. Stachiewicz, Goldstern, J. Berger i syn, Julian Dąbrowski, J. Wewiorski, Jan Dziewoński, Gergowicz i Bauer, Israel Kauf, Sal. Kapralik, dr. Salomon Bund, Wolf Probststein po 1 zł., Henryk Müller 1 zł. 50 ct. A. Mokrzycki, M. Teicher, Karol Mokrzycki, Antonina Frankowska, Salomon Reich, Samuel Tetteles, Hersch Dieker, doktor C. Rodecki, Szczęsny Bednarski, Mark, Nathan Mensch, N. N. (podpis nieczytelny) Bertha Landmann, Reisel Bil-

bel, po 50 ct., Anna Wichert 5 zł., dr. Antoni Czaczkowski, adwokat z Czortkowa 82 zł. 34 ct. J. Nowakowski inspektor szkół w Jarosławiu 13 zł. 8 1/2 ct., dr. Kazimierz Sobolewski lekarz w Winnikach i Stanisław Adamowicz po 5 zł., Michalina Praczyńska z rautu urzędzonego w Trembowli 118 zł. 27 ct., Michalina Praczyńska 50 zł., Adolf Geistler i Karol Winiarz po 10 zł., Dyrekcyja galicyjskiej Kasy oszczędności 2.000 zł., dr. Józef Szpilman 6 zł., Oktaw Sawa 62 zł. 70 ct., J. H. Biłka szlachecka 5 zł., Jakób Stroli 25 zł.

Razem wpłynęło dotąd na rzecz ofiar powodzi 14.784 zł. 04 1/2 ct.

— **Dwa majątki polskie** w Księstwie Poznańskim Żuławy i Lipińce, od długich lat w rękę Niemców, przeszły obecnie na własność obywateli Polaków. Oba majątki leżą w powiecie świeckim.

— **Wystawa krajowa a W. Ks. Poznańskie.** W Poznaniu zawiązał się specjalny komitet „Powszechnej Wystawy krajowej we Lwowie r. 1894“ dla Wielkiego Księstwa Poznańskiego. Komitet wydał do mieszkańców W. Księstwa odezwę, w której wzywa i zaprasza do wzięcia jak najliczniejszego udziału w Wystawie galicyjskiej, oświadczając, że podejmie wszelkie starania, by rzecz jak najwyżej ułatwić.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 6 września b. r. Barometr opadał powoli.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 5 września do 12 w południe dnia 6 września b. r. mieliśmy wiatr południowy o średniej prędkości 4,0 m/sek., niebo lekko zachmurzone a powietrze wilgotne (75 procent wilg. treści względnej); opadu nie było.

Średnia temperatura w tym czasie była +13,1°C., najwyższa +18,0°C. dziś w południe, najniższa +9,4°C. w nocy.

Wczoraj popołudniu i wieczór było pochmurno, w nocy wypogodziło się.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w okolicy Moskwy; zwykła 770 do 765 mm. w Austrii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 765 mm.

Prognoza na dobę 7 września bieżącego roku (od półn. do północy): Wiatr będzie co do kierunku poł.-zachodni o średniej prędkości 4 m/sek.; średnia temperatura doby podniesie się do +17°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 70 proc.; opadu nie będzie, pogoda.

— **Samobójstwo.** Dziś po godzinie 7 zrana wydobyto ze stawu Pełczyńskiego zwłoki mężczyzny, którego jeszcze wczoraj popołudniu widziano kręcącego się w pobliżu stawu. Z dochodzeń policyjnych okazało się, iż był to kelnier Filip Sauer, rodem z Dornfeldu obok Szezerca, liczący lat 30, który — prawdopodobnie z nędzy — targnął się na własne życie. Zwłoki odstawiono do kostnicy szpitala powszechnego.

— **Kołonia polska w Wiedniu** obchodzić będzie w dniu 10 b. m. 210 rocznicę odsieczy Wiednia przez króla Jana III wycieczką na Kahlenberg osobnym podzięciem. O godzinie 10 rano odprawi się w kościele na Kahlenbergu solenne nabożeństwo z polskim kazaniem. Po nabożeństwie nastąpi wspólny obiad na tarasie hotelu. Po obiedzie wspólny spacer na Hermannkogel (Habsburgwarte), z kąd po zabawie towarzyskiej nastąpi powrót przez Weidling am Bach do stacji kolejowej Weidling-Klosterneuburg i koleją do Wiednia. W wycieczce etej wezmą udział wszystkie Stowarzyszenia polskie: Ognisko, Zgoda, Lutnia i Przytulisko.

— **Pociągi wiążące pielgrzymów** z Węgier, Krocacy i Galicyi do miejsc odpustowych położonych w Dolnej Austrii zostały przez Namiestnictwo w Wiedniu wzbronione.

— **Fikcyjne milionowe spadki.** Celem przestrogi osób interesowanych, wydały władze krajowe następujące ostrzeżenia: Według restryktu Ministerstwa spraw zewnętrznych zauważył w ostatnich czasach generalny konsul w Londynie, że w krajach Monarchii austro-węgierskiej zaczęli niektórzy niesumienni agenci z Anglii wyszukiwać łatwowierne osoby, podając w dziennikach krajowych fałszywe ogłoszenia, że w tym lub innym banku lub sądzie angielskim złożony jest milionowy spadek, pozostały po zmarłym rzekomo austriackim obywatelu, który przed wielu laty przesiedlił się do Anglii lub Ameryki. Skutkiem takich ogłoszeń wiele łatwowiernych osób, poczuwając się do prawa dziedziczenia spadku lub pokrewieństwa ze zmarłym testatorem, zawiązywać zwykło stosunki i korespondencję ze wspomnianymi agentami w celu bądź to uzyskania wiadomości o spadkodawcy, bądź to w celu uzyskania u władz angielskich potrzebnych dokumentów, za które to czynności, nie prowadzące zwykle do żadnego celu, wyłudzały ci agenci znaczne wynagrodzenie pieniężne.

— **Domy ze szkła,** jak nam donoszą fachowe pisma, zbudowano w większej liczbie w ostatnich czasach w Chicago. Zamiast emaliowanych cegieł użyto kamieni zupełnie szklanych, które okazały się o wiele trwalsze i wytrzymalsze, szczególnie na wpływy atmosferyczne, wilgoć, mróz itp. Aby zmniejszyć ciężar

tychże szklanych cegieł, wyrabiają je pusto z odpowiednio wytrzymałymi ściankami. Co do szerszego zastosowania tego rodzaju materiału budowlanego — przyszłość dopiero okaże, czy te pochwały oddawane przez pisma amerykańskie są uzasadnione, podnieść bowiem trzeba, że przed wieoma laty używane progi szklane na kolejach nie okazały się praktyczne.

— **Brazylijska Joanna d'Arc.** Do mowa wojna w Rio Grande wprowadziła na scenę nową Joannę d'Arc w osobie wdowy po urzędniku, Gabryeli Matos. Piękna ta, 30-letnia kobieta, blondynka o oczach błękitnych, skoro tylko wybuchła wojna, oddała swe stada bydła do rozporządzenia federalistom, sama zaś objęła stanowisko adjutanta głównodowodzącego generała. Podczas bitwy widziano ją zawsze w pierwszym szeregu, po ukończeniu zaś walki zwiędzała szpitala i pielęgnowała rannych. Ubięrała się zawsze w suknie kobiece, przez ramię tylko przewieszała wstęgę. Jest zwykle mileżąca, skupiona w sobie i zachowuje się z wielką godnością. Żołnierze mają dla niej cześć prawie religijną.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatralny. W teatrze hr. Skarbka: Dziś, we środę na powszechne żądanie „Hamlet“ tragedia w 5 aktach W. Szekspira. Niedowolnie ostatni gościnny występ p. Bolesława Ładnowskiego. — Jutro, we czwartek „Nitouche“, operetka w 3 aktach a 4 odśroinach Meilhaca i Millauda z muzyką Herve'go. Pierwszy gościnny występ pani Adolfiny Zimajer, artystki teatrów warszawskich.

Michał Hórnik. Dnia 1 b. m. obchodził zasłużony wśród Serbów łużyckich patriota, ks. kanonik Michał Hórnik, sześćdziesiątą rocznicę urodzin i czterdziestą działalność literackiej. Rodacy uczcili obchodem jubileuszowym męża, którego praca naukowa, literacka, pasterska, od dawna w świecie słowiańskim pozyskała uznanie. Michał Hórnik urodził się pod wieśniąca strzechą w dniu 1 września r. 1833 we wsi Worklecah w łużyckich Górnych. Początkowo nauki pobierał w gimnazjum w Budzysynie, w rok jednakże pojechał do Pragi, gdzie na tak zwanej Małej Stronie znajduje się seminaryum dla młodzieży serbsko-łużyckiej wyznania katolickiego, założone jeszcze w r. 1704. W roku 1853, ukończywszy gimnazjum na Małej Stronie, wstąpił do Uniwersytetu praskiego na wydział teologiczny, studiując przytem języki słowiańskie i gramatykę porównawczą. W r. 1852 wystąpił na polu literackim z wierszem na cześć Michała Brancela (Francela), męża z XVII w. który pierwszy zaczął pisać po łużycku. Po skończeniu studiów i wyświęceniu na kapłana dnia 24 września 1856 r., Hórnik rozpoczął działalność swoją jako katecheta przy kościele niemieckiej w Budzysynie. Tutaj całą duszą przyłął do starszego od siebie Jana Ernesta Smolera, wodza Serbów łużyckich. W roku 1858 przeniesiono go na wikaryat do wsi Szierachowa, ale wnet powrócił do Budzysyna na stanowisko nauczyciela języka serbsko-łużyckiego w seminaryum katolickim. Od roku 1861 został wikarym kościoła „serbskiego“ w Budzysynie a po kilkunastu latach wyniesiono go na urząd proboszcza tego kościoła. Obecnie piastuje godność kanonika kapituły. Hórnik zajmował nadto ważne stanowiska w stowarzyszeniach narodowych i obecnie wybierany jest stale na prezesa Matcy serbsko-łużyckiej, a zatem stoi na czele instytucji, która jest ogniskiem dążeń narodowych słowiańskich na łużyckach. Oprócz tego, redaguje *Czasopis* tejsze Matcy, dawniej zaś czas jakiś był redaktorem *Łużiczana*, a później *Posta katolickiego*.

Działalność jego literacka jest nadzwyczaj różnorodna: z pod pióra Hórnika wychodziły poezye liryczne, oryginalne i przekładane z polskiego, czeskiego i innych języków słowiańskich, gruntowne artykuły lingwistyczne, artykuły lingwistyczne, artykuły w kwestiach bieżących, wspomnienia z podróży, przyczynki do dzieł literatury i t. d. Z dzieł osobno wydanych zasługują na uwagę: „Dzieje biblijne“, wyborne ułożone „Czitaniki“, oraz rozpoczęty wraz z J. Libszem nowy przekład „Nowego Testamentu.“ Dwa razy bawił Hórnik w kraju naszym i doznawał najprzychylniejszego przyjęcia.

Czasopismo techniczne, organ Towarzystwa politechnicznego we Lwowie zawiera w nr. 16 z 28 sierpnia b. r. dokończenie rozprawy inżyniera Edwarda Michałowskiego o kolei wiszącej z użyciem hamulca automatycznego własnego systemu (z ryciną) i artykuł inżyniera Stefana Neuhoffa o kolejach syberyjskich z kartą Syberji, poczem następują notatki techniczne, rozmaiteści i ogłoszenia a jako dodatek spostrzeżenia meteorologiczne obserwatorium politechnicznego z lipca 1893.

Przeglądu prawa i administracji zeszyt 10 zawiera: a) Rozprawy i recenzje.

1. Ogólny podatek dochodowy w Austrii, przez dr. Stanisława Głabińskiego. 2. Nowa procedura cywilna, przez dr. Augusta Balasitsa. 3. Nowe kierunki w nauce prawa karnego, przez prof. Piotra Stebelskiego. 4. Zapiski literackie: Strafrechtspflege und Sozialpolitik, von dr. Karl Fuhr, (przez B. Ł.) Naturrecht, geschichtliches Recht und sociales Recht von dr. Reinhard Frank, (przez A. I. I.) Die Kredithypothek. Eine civilr. Studie zum oesterr. Grundbuchsrechte. Von einem praktische Juristen, (przez E. Tilla). Der Grundgedanke des Weltrechtes, von dr. Julius Ofner. Rozwój waluty i poprawny jej system dwukruszcowy, a najnowsze stadyum walutowej kwestyi w obec przejścia Austro-Węgier do waluty złotej, przez Zygmunta Korosteńskiego (przez prof. dra Stan. Głabińskiego). 5. Kronika: Księgi ławnicze Starejsoli Program III. Zjazdu prawników i ekonomistów polskich w Poznaniu, w dniach 11, 12 i 13 września 1893 roku. b) Część praktyczna. 6. Praktyka cywilno-sądowa. 7. Praktyka karno-sądowa. Zasady orzeczeń Trybunału kasacyjnego, przez dr. Wincentego Tarłowskiego. 8. Praktyka administracyjna. Zasady orzeczeń Trybunału administracyjnego przez dr. Aleksandra Małaczynskiego. 9. Skazówki dla udających się na Zjazd poznański.

Gazeta Zakopańska, wychodząca w Zakopanem przez sezon letni dwa razy na tydzień p. d redakcją p. S. Będzikiewicza, ukończyła trzeci rocznik swego wydawnictwa. W ostatnich numerach (20, 21, 22) znajdujemy między innymi fragment z podróży po Azji i Afryce pióra znanego orientalisty p. Jana Grzegorzewskiego.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 5 września.

Nie ulega wątpliwości, że projekt rossyjskiej konwersyi, dowodzący, iż interesa finansowe Rossyi nie są znowu tak złe, wywołał na wszystkich giełdach bardzo dobrą tendencję. Gdy nadto stan pieniężny okazał się u nas bardzo pomyślny, spekulacyja dość ochoczo kupowała; transakcyje odbywały się żywo i wszystkie prawie kursa doznały zwyżki, zwłaszcza, że renty rozwijały się nadzwyczaj pomyślnie. Z Londynu sygnalizowano wpływy złota i zwyżkę papierów amerykańskich. Kredyty posunęły się o 1-50 na sztuce do 335-75, Staatsbany o 3 zł. do 300.

Rozeszła się pogłoska, jakoby wycofać miano już obecnie z kursu noty jedno-guldene. Otóż zaznaczam na tem miejscu, iż pogłoska ta nie ma żadnej podstawy. Stanie się to wówczas, gdy ustawa zaprojektowana przez austriackiego i węgierskiego Ministra finansów, odnosząca się do osiągnięcia pewnej części not państwowych, będzie prawnie obowiązującą.

Co do skonwertować się mającej sześcioprocentowej pożyczki rossyjskiej, doszły nas tu bliższe wiadomości via Berlin — a mianowicie: Rząd rossyjski nie ustanowi w Niemczech miejsca konwersyjnego, ażeby nie dawać powodu do mniemania, że porozumienie w sprawie traktatu handlowego już nastąpiło. Wyłącznie firmy paryskie zajmą się tą konwersją. Nowa 4 proc. pożyczka emitowana będzie po kursie 97 za sto, około 15 września.

Targ zbożowy.

Lwów, 6 września: pszenica 7-75 do 8—, żyto 6— do 6-50, jęczmień 5-50 do 6-75, owies 5-75 do 6-75, rzepak 13-50 do 14—, groch 7-25 do 10—, wyka — do —, nas. lniane — do —, nasienie konopie — do —, bób — do —, bobik 5-75 do 6—, hreczka — do —, konieczyna czerwoną 60 — do 70 —, biała 65— do 85—, szwedzka — do —, kwińce 24— do 26—, anyż 33— do 34—, kukurudza stara — do —, nowa — do —, chmiel 125— do 150—, spirytus 17 do —. Waranty na września — do —.

Uspodobienie słabe

Kraków: pszenica biała 8-10 do 8-70, czarna — do —, żyta 7-25 do 7-50, jęczmień browarny — do —, pastewny do 6-30, owies 6-50 do 7—, groch 7— do 9—, konie yna czerwona — do —, biała — do —, rzepak 13-75 do 14—.

Uspodobienie słabe

Rzeszów: pszenica gotowa 8— do 8-50, terminowa 7-50 do 8—, żyto gotowe 6-75 do 7—, terminowe 6— do 6-15, jęczmień stary 6-25 do 6-3—, nowy 5— do 5-25, owies stary 7— do 7-40, nowy 6— do 6-50, wyka — do —, groch — do —, rzepak nowy 13— do 13-50, chmiel za 56 kil. — do —, konieczyna — do —, spirytus bez podatku 15— do 15-50.

Podwoleżyska: pszenica 7-45 do 7-70, żyto 5-85 do 6-10, jęczmień brow. — do —, pastewny 4— do 5—, owies — do —, hreczka — do —, groch — do —, kukurudza — do —, konieczyna — do —, rzepak — do —, kartofle — do —, gorzelniane — do —, nkr. konopie —, mak — do —.

Praga: pszenica czeska 840 do 915, wę-
gierska 915 do —, morawska — do —,
żyte 725 do 750, owies 725 do 750, soczewica
— do —, groch — do —, bób — do —,
—, jęczmień 750 do 1025, rzepak 1475 do 15—
olej rzepakowy — do —, kukurudza —, wy-
ka — do —, mak — do —, nas. konopie
—, kminek — do —.

OSTATNIA POCZTA

Dnia 5 września zachorowało na cho-
lerę:

W powiecie nadworniańskim: w
w Mikuliczynie 2 osoby i Wołosow-
wie 2 osoby.

W Rymanowie (w powiecie sano-
ckim) 4 osoby, w Czerniatynie (w po-
wiece horodeńskim) i w mieście Koło-
myi po 1 osobie.

Zmarły: w powiecie nadworniańskim:
W Delatynie 2 osoby i w Wołosowie
2 osoby. W Rymanowie (w powiecie sano-
ckim) i w Kołomyi po 1 osobie.

W Jasienicy (w powiecie brzo-
zowskim) 2 osoby.

Nadto zaszyły wypadki podejrzane: w
Krynicy (w powiecie nowosądeckim);
w Szczawnem (w powiecie sanockim)
i w Opryszowcach (w powiecie stani-
sławowskim).

Bakteryjcznie stwierdzono cholere
u osób poprzednio zmarłych w Lachow-
cach (w powiecie bohorodezańskim),
w Podmajerzu (w powiecie nowosą-
deckim) i w Rymanowie (w powiecie
sanockim).

Do swity ces. Wilhelma, który w dniu
17 b. m. w podróży z Berlina na manewry
do Güns przejeżdża przez Wiedeń, przyłączy
się w Wiedniu na wyraźne życzenie cesarza
ambasador niemiecki przy Najw. Dworze,
ks. Reuss. We czwartek d. 26 b. m. o godz.
8 rano przybędzie ces. Wilhelm do Hetzen-
dorf a ztamtąd uda się do Schönbrunnu.
Odjazd z Wiednia do Berlina nastąpi tegoż
samego dnia o godzinie 5 popołudniu.

Reichsanzeiger donosi, że d. 2 b. m. w
Koblencyi wniósł cesarz Wilhelm podczas
obiadu galowego następujący toast: „Król
włoski, pomny dawnego braterstwa broni,
był łaskaw przysłać do nas swego syna, na-
stępce tronu, aby jakiś czas między nami
przebywał. Wyrażając z tego powodu moją
radość a zarazem najserdeczniejsze podzięko-
wanie, wznoszę toast na cześć króla Włoch,
następcy tronu i zaprzyjaźnionej z nami wło-
skiej armii“. Następca tronu włoskiego od-
powiedział po włosku: „Dziękując waszej
ces. mości za liczne dowody przyjaźni i świad-
czony mi objawy życzliwości, piję na zdro-
wie cesarza, cesarzowej, rodziny cesarskiej
i na zdrowie armii niemieckiej“.

Kancelerz hr. Caprivi powraca po ukoń-
czeniu odbywających się obecnie wielkich
manewrów niemieckich w Lotaryngii, na-
przód na kilka dni do Berlina a dopiero na-
stępnie rozpocznie urlop i uda się do Karls-
badu na kurację.

Frankf. Ztg. otrzymuje z Rygi donie-
sienie, wedle którego trudno powiedzieć,
kiedy, a nawet czy w ogóle port rosyjski
w Libawie zostanie wykonany. Napotkano
bowiem niegłęboko na dnie morza na skały,
które choćby dynamitem rozbijano, nie do-
puszczają, aby port libawski był w całej pełni
odpowiednim portem wojennym. Do tego
lepiej się nadawała Windawa, tylko o parę
mil wyżej ku północy położona.

Rycki Wiestnik donosi: „W przedmiocie
zaprowadzenia w Uniwersytecie dorpacim
(jurjewskim) ogólnych ustaw uniwersyteckich
złożono już odnośny projekt wyższemu wła-
dcom naukowym. Projekt ten przejdzie praw-
dopodobnie do rady państwa na sesji je-
siennej“.

Rząd włoski po ponownym zgromadze-
niu Izby deputowanych przyjmie — jak pi-
szą z Rzymu — wszystkie interpelacje w
sprawie wypadków w Aigues-Mortes, których
zgłoszono dotychczas 17. Stanowisko, jakie
gabinet zajął w tej sprawie, uwydatni się w
dokumentach księgi Zielonej, którą minister
spraw zewnętrznych, p. Brin, przedłoży Izbie
deputowanych natychmiast po otwarciu sesji.

Wielkie manewry włoskie, na których
są obecnymi także król Humbert i hr. Tu-
rynu, rozpoczęły się wczoraj. W manewrach
tych bierze udział 30.000 żołnierzy.

Hasło, wydane przez centralny komitet
serbskiego stronnictwa liberalnego, ażeby u-
sposobiona liberalnie ludność Serbii trzyma-
ła się zdaleka od owacyj, zarządzanych królowi
Aleksandrowi w czasie podróży jego po kra-
ju, okazało się bezsilnym. Bez różnicy prze-
konań politycznych, cała ludność Serbii wi-
tała młodego króla jak najserdeczniej. —

Według Polit. Corresp., pogłoski o nieda-
lekiej dymisji prezesa gabinetu serbskiego,
Dokicza, łączone z rzekomo groźnym stanem
jego zdrowia, są nieuzasadnione. Stan zdro-
wia Dokicza poprawił się już, a celem zu-
pełnej rekonwalescencji uda się on w tych
dniach do Abbazyi.

Sprawa szpiegów francuskich, pochwy-
conych w Kielu, nie przedstawia się, wed-
ług Magdeburger Zeitung, tak groźnie, jak
to pisały gazety kielkie, a za niemi
cała prasa niemiecka. Według rzeczono-
go pisma, nie znaleziono prawie weale obciąża-
jącego materiału u aresztowanych Francu-
zów, przedewszystkiem nie znaleziono płyt
ze zdjęciami fortec, ale tylko aparata foto-
graficznego do wykonywania zdjęć negaty-
wnych. Znaleziono dalej u nich kartę Hel-
golandu, która znajduje się we wszystkich
księgarniach niemieckich, kilka bardzo nie-
wyrażnych szkiców, jak się zdaje, linii forty-
fikacyjnych, i kilka francuskich zapisków,
o treści dotąd niewytłomaczonej; oto wszy-
stko. Wątpi też Magdeburger Zeitung, czy
na tej podstawie będzie można w ogóle
skonstruować jakiś akt oskarżenia, i zasądzić
ujętych „szpiegów“.

Pomiędzy kwestyami polityki wewnę-
trznej we Francji najwięcej zajmuje obecnie
wszystkich w Paryżu kwestya stosunku stron-
niców w przyszłym parlamencie. Rząd oświad-
cza w Temps z pełnym zaufaniem, że stron-
nictwo jego wskutek 87 nowo zdobytych
mandatów jest dość silne, aby uniknąć kolizyj.
W Paryżu pojawiła się pogłoska o nie-
pomyślnym wyniku operacji, której rzekomo
podał się prezydent Carnot. Natychmiast
jej zaprzeczono. Według jednego z dzien-
ników paryskich, pogłoska ta jest politycznym
manewrem Constansa.

Wynik francuskich wyborów ściślej-
szych charakteryzuje monarchistyczny Gau-
lois w następujący sposób: „Wybory ściślej-
sze potwierdziły klęskę konserwatystów i
„nawróconych“, wzmocniły większość oportu-
nistyczną i zastęp socjalistyczny znacznie
powiększyły“.

Z Lizbony donoszą, że książę Oporto
ciężko zachorował.

Lord Rosebery powrócił do Londynu.
Dzienniki angielskie wyrażają nadzieję, że
teraz wykaże się, czy opieszałość w sprawie
syamskiej wynikała z nieobecności ministra
spraw zagranicznych, czy też jest to nieodłą-
czna cecha rządów Gladstone'a.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Pobyt Najj. Pana w Galicyi.

Krakowiec, 6 września. Najj. Pan po-
wrócił wczoraj konno z pola manewrów, z ką-
d bezustannie dochodził huk dział, o godzinie
4 po południu. Przy pięknie przystrojonej
bramie parku pałacowego, oczekiwali przy-
bycia Jego Ces. Mości: P. Namiestnik, pre-
zes powiatowej Rady jaworowskiej, Jan hr.
Szeptycki i wiceprezes Jan Konopka, na
czele członków Rady, starosta jaworowski,
Czesław Niewiadomski, sędziowie powiatowi
z Jaworowa i Krakowca, Adolf i Męciński,
rady gminne: Jaworowa, Krakowca i Wiel-
kich uez, zbory izraelskie z tych trzech
miasteczek, wójei i t. d. Monarcha zesko-
czywszy lekko z konia, powitał najpierw P.
Namiestnika i rozmawiał z nim chwilę. Na-
stępnie zbliżył się do Najj. Pana prezes Rady
powiatowej hr. Szeptycki i wygłosił następu-
jące powitanie:

„W imieniu powiatu jaworowskiego
mam zaszczyt powitać Cię Najj. Panie z serca
pełnego wiernopoddanych uczuć dla Ciebie
i całego Twego Najdostojniejszego Domu,
oraz wyrazić Ci Najj. Panie wielką naszą
radość i szczęście, że drugi już raz wstępu-
jesz w granice naszego powiatu.“

„Pozwolisz Najj. Panie, że starym zwy-
czajem, włościanie tutejsi przyjmą Cię chle-
bem i solą.“

„Najjaśniejszy nasz Cesarz i Król Fran-
ciszek Józef w długie lata niech żyje!“

Najj. Pan podziękował najlaskawiej za
wynurzone uczucia i zapewnił, że ufa im
najzupełniej.

W imieniu duchowieństwa ruskiego
przemawiał gr. kat. proboszcz z Drohomysła,
ks. Józef Gładyszewski, zapewniając, iż Ru-
sini stoją niewzruszenie przy unii katolickiej
i przy austriackiej idei państwowej. W końcu
powitał Monarchę burmistrz Krakowca, no-
taryusz Deller.

Obu tych przemówień wysłuchał Mo-
narcha z uwagą, i odpowiedział na nie

kilkoma najlaskawszymi słowy. Następnie
zaszczycił Najj. Pan krótką rozmową staro-
stę, p. Niewiadomskiego, dalej wiceprezesa
Rady powiatowej jaworowskiej, Jana Konop-
kę, burmistrza Jaworowa Paara, naczelników
sądowych Adlofa i Męcińskiego, i kilka in-
nych osób.

Poczem Najj. Pan udał się, odprowa-
dzony przez Pana Namiestnika i gospodarza
domu, hr. Żubińskiego, do pałacu, gdzie
przygotowano apartamenty dla Jego Ces.
Mości i obu generalnych adjutantów. Na
ganku powitała Najj. Pana pani hrabina
Żubińska z córką, która wręczyła Monar-
sze śliczny bukiet.

Powrotu Monarchy z manewrów oze-
kiwały tłumy wiejskiej ludności, z chorą-
gwiami, obrazami i duchowieństwem na
czele, dziatwa szkolna, deputacje gmin sta-
rostwa jaworowskiego, cechy, wreszcie liczne
rzesze izraelitów z torami. Monarchę witano
z trudnym do opisanja zapalem. Straż hono-
rową pełnił „Sokół“ jaworowski, zasiłony
delegacją „Sokoła“ lwowskiego. Porządek
utrzymywała przeważnie straż pożarna z Ja-
worowa, z Krakowca i Wielkich uez. Pomi-
mo tysięcznych tłumów, panował do końca
porządek wzorowy.

O godzinie 6 wieczór odbył się w ko-
szarach u Najdost. Arcyksięcia Albrechta
obiad, w którym wziął udział Najj. Pan.
Pomiędzy innymi otrzymali zaproszenie na
obiad: P. Namiestnik hr. Badieni, hr. Żu-
biński i starosta Niewiadomski.

Krakowiec, 6 września. Najj. Pan wy-
jechał dziś o godzinie pół do ósmej na ma-
newry w kierunku Wielkich uez. Pogoda
prześliczna.

Monarcha zaszczycił wczoraj po obie-
dzie u Najd. Arcyksięcia Albrechta dłuższą
rozmową starostę Niewiadomskiego przyjmują-
c z zadowoleniem jego oświadczenie, że
kwestya narodowościowa, zaostrzona dawniej
w powiecie jaworowskim, obecnie nie istnieje.
Na manewry dzisiejsze wyjechał także
JE. P. Namiestnik.

Wiedeń, 6 września. Wiener Ztg. o-
głasza: P. Minister sprawiedliwości przeniósł
sędziów powiatowych: Henryka Zubeze-
wskiego z Radłowa do Ulanowa, Henryka
Eckhardta z Ulanowa do Radłowa,
Ignacego Słobodzińskiego z Rozwa-
dowa do Slemienia i Stanisława Szurę
ze Slemienia do Wojnicza. Dalej przeniesio-
ny sekretarz Rady Józef Homolacz w
Nowym Sączu do Krakowa.

Sekretarzami Rady mianowani: Sędzia
powiatowy Józef Wilusz w Zatorze dla
Krakowa; adjunkci sądowi dr. Salomon
Merz w Tarnowie dla Tarnowa, Emil
Hubicki w Tarnowie dla Nowego Sącza i
adjunkt sądu powiatowego w Ośmięcimie
Tadeusz Cukrowicz dla Wadowic.

Sędziami powiatowymi mianowani: ad-
junkt sądowi Jacek Słobodziński w
Rzeszowie dla Ciekówce, Romuald Me-
dewicz w Tarnowie dla Białej; adjunkci
sądów pow. Aleksander Zgoda Fiał-
kiewicz w Kętach dla Zatora, Edward
Mally w Jasle dla Makowa, Kazimierz
Gajewski w Białej dla Rozwadowa i ad-
junkt sądu Wincenty Rajca w No-
wym Sączu dla Radomyśla.

Tolmein, 6 września. Hr. Alfred Co-
ronini został 129 głosami przeciw 6, wybrany
posłem do Sejmu krajów nadbrzeżnych.

Budapeszt, 6 września. W ciągu osta-
tniej doby zachorowało na Węgrzech na cho-
lerę 30 osób, zmarło 28.

Metz, 6 września. Na bankiecie wy-
danym dla władz cywilnych, cesarz Wilhelm
podziękował toastem za gościnne przyjęcie,
podnosząc, że w owacyach i uroczystym na-
stroju ludności zarówno miasta Metz jak i
okolice widzi dowód, iż Lotaryngia nabrała
zrozumienia przynależności do państwa. Zje-
dnoczone państwo niemieckie zapewnia też
pokój Lataryńczykom, którzy są i pozostaną
Niemcami. „Piję na pomyślność krajów Rze-
szy niemieckiej i wiernej Lotaryngii.“

Fredensborg, 6 września. Ks. Wil-
helm Glücksburg, brat króla duńskiego zmarł
wczoraj. Zmarły miał stopień generała
kawaleryi i był właścicielem 80 pułku pie-
choty wojsk austriackich.

Rzym, 6 września. W przeciągu mi-
nionej doby zapadło w całych Włoszech 16
osób na cholere, zmarło 20.

Petersburg, 6 września. Praw. Wiest.
ogłasza okólnik ministerstwa spraw wewnę-
trznych, zawierający wskazówki co do nad-
zorowania podróży, robotników, emigran-
tów i pielgrzymów, w czasie panowania
epidemii.

Petersburg, 6 września. Stan cholery:
w Petersburgu od 31go sierpnia do 2 b. m.
zachorowało 26, zmarło 13 osób; w Moskwie
od 27go do 30go sierpnia zachorowało 108,
zmarło 57; na Podolu od 19 do 26 sierpnia
zachorowało 1229 osób, zmarło 604. W gu-
berni orłowskiej od 20 do 26 sierpnia za-

chorowało 689, zmarło 243. W gub. kijow-
skiej zachorowało 740, zmarło 284, w miń-
skiej zachorowało 232, zmarło 101, w pół-
tawskiej 283, umarło 127, w charkowskiej
zachorowało 182, zmarło 87, w grodzieńskiej
zachorowało 187, zmarło 59, w kaliskiej za-
chorowało 114, zmarło 61, na obszarze doń-
skim zachorowało 132, zmarło 66.

Paryż, 6 września. Carnot, znajdujący
się w najlepszym zdrowiu, przewodniczył
wczoraj radzie ministrów.

Londyn 6 września. W Izbie panów
lord Spencer przemawiał za przyjęciem bilu
o Home-rulu podnosząc, że w razie odrzu-
cenia go lud irlandzki znowo oddany będzie
na łup rozpaczy. Następnie książę Devon-
shire w dwugodzinnej mowie uzasadniał
wniosek o odrzucenie bilu, który nazwał nie-
możliwym do przyjęcia, dopóki istnieje wą-
tpliwość co do woli większości narodu w tym
względzie.

Londyn, 6go września. W okręgach,
zajętych przez robotników strejkujących,
zburzyli robotnicy zabudowania administra-
cyjne. Policja okazała się za słabą, musiano
zarekwirować wojsko.

Londyn, 6 września. W izbie lordów
wniósł Spencer przyjęcie bilu irlandzkiego,
zaś Devonshire wniósł odrzucenie tego bilu.

Londyn, 6 września. Izba gmin przy-
jęła 103 głosami przeciw 95 wniosek, ażeby
pensye urzędników Izby wyższej zniżyć o
500 funtów szterlingów. Sekretarz skarbu
Harcourt oświadczył, że rząd nie jest odpo-
wiedzialny za sprawy dotyczące się Izby lordów.

Londyn, 6 września. Biuro Reutersa
donosi: Tysiące robotników w Barnsley spła-
dowało kopalnie węgla, poraniło urzędników
i podpaliło budynki administracyjne. Po na-
dejsciu wojska robotnicy strejkujący cofnęli
się zwolna.

Washington, 6 września. Komisya ban-
kowa Izby reprezentantów kongresu odro-
czyła akcyę finansową do przyszłego tygodnia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 września 1893, godzina 10
minut 30. Akcyę kredytowe 336-15, Akcyę
kolei państwowej 302-25, Akcyę tytoniowe
190—, Anglo-austriackie 150-50, Union-
bank —, Kolej Karola Ludwika —,
Południowa 105-50, Renta papierowa —,
5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla
krajów koronnych 244-50, liste zastawne —,
galic. obligacye indemnizacyjne —, 4 1/2-
prc. listy zastawne banku krajowego 100-50,
4 1/2-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100-30
Napoleondor —, Rubel papierowy —,
4-prc. węgierska renta złota —, za 100
marek 61-72. Usposobienie silne.

Wiedeń, 6 września 1892 r. godz. 2,
minut —, Akcyę kredytowe 336-15, Alp
Tow. górnicze 53-20, Węgierskie akcyę kre-
dytowe 410-50, Akcyę anglo-austriackie
150-25, Akcyę banku Union 240-50, Akcyę
kolei Karola Ludwika 219—, Akcyę kolei
Północnej 287—, Akcyę kolei Południowej
105-25, Losy tureckie 49-30, Akcyę kolei pań-
stwowej 303-50, Akcyę kolei Lwowsko-Czer-
niowieckiej 255—, Akcyę kolei węgierskiej
Północno-wschodniej 97-25, Wiedeńskie losy
komunalne 175-75, Akcyę tytoniowe 189-75,
Węgierskie obligacye indemnizacyjne 97—,
Akcyę kolei Elbetal 237-50, Akcyę banku dla
krajów koronnych 244-00, 4-prc. węgierska
renta złota 116—, Akcyę banku związkow-
wego 120—, Rubel papierowy 1-30-75, Wę-
gierska renta papierowa 94—. Usposobie-
nie spokojne.

Wiedeń, 5 września 1892 r. godzina 4.
minut 50. Akcyę kredytowe —, Anglo-
austriackie —, Akcyę banku dla krajów
koronnych —, Akcyę kolei Karola Ludwi-
ka —, Południowa —, Renta papiero-
wa —, Galicyjskie listy zastawne 5-pro-
centowe —, Galicyjskie obligacye inde-
mnizacyjne 5-prc. —, Galicyjski bank ru-
stykalny —, Losy z r. 1883 —, Na-
poleondor —, Rubel papierowy —, za
100 marek —. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 5 września
1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr
procent 16-50 do 16-70 zł. Budapeszt:
Pszenica na wiosnę 7-44 do 7-46 zł. Berlin:
pszenica (na sierpień) 151— do — zł.
żyto — do — zł., spirytus 34-80 zł.
Paryż: mąka na bieżący miesiąc 44-60 fr

Odpowiedzialny Redaktor: Adam Krehowiecki.

L. 10054 [5324 3-3]
 C. k. Sąd powiatowy miej. delg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Wysokiego Skarbu należności skarbowej do B. 4768/59 w sumie resztującej 71 zł. 24 1/2 ct. w. a. z pn. licytacją realności Mojżesza Leiby Kellera własnej, wyk. hip. 135 gminy Zniesienie objętej, na dzień 14 października 1893 i na dzień 15 listopada 1893 zawsze o godz. 10 rano w biurze nr. 2. Cena wywołania 2704 zł. wa. Wadyum 270 zł. 40 ct. wa.
 Na pierwszym terminie realność tę należy być można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.
 Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot. przejrzeć można w ts. registraturze. Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Ernest Till.
 Lwów, dnia 28 czerwca 1893.

Zl. 10526 [5481 3-3]
Licitations-Kundmachung

betreffend die Neuverpachtung des Religionsfonds Meierhofes „Klimoutz“ in der Bukowina auf 12 Nutzungsjahre entweder vom 1 November 1893 oder 1 April 1894 angefangen bis Ende October 1905.
 Der dem buk. gr. or. Religionsfonde gehörige, im Bereiche der Katastralgemeinden Klimoutz, Bance, St. Onufri und Bancestie unweit der Bahnstation „Ruda“ gelegene Meierhof „Klimoutz“ — bisher „St. Onufry“ genannt, bestehend aus einer Grundarea von circa 338 Joch, worunter sich 330 Joch Acker befinden, mit den vorhandenen Wohn- und Wirtschaftsgebäuden, insoweit selbe dem genannten Fonde gehören und nicht Eigenthum des derzeitigen Pächters sind, wird auf 12 Nutzungsjahre und zwar nach eigenem Ermessen der Verwaltung der bukowinaer gr. or. Religionsfondsgüter entweder vom 1 November 1893 oder 1 April 1894 angefangen bis Ende October 1905 im öffentlichen Offerts-Verhandlungswege verpachtet.
 Es werden nur schriftliche gehörig versiegelte Offerte angenommen.
 Jedes Offert muss vom Offerenten unter Angabe des Wohnortes und der gegenwärtigen Beschäftigung eigenhändig geschrieben, oder wenigstens unterfertigt und mit einer Stempelmarke a 50 kr. versehen sein, ferner den angebotenen jährlichen Pachtzuschilling sowohl in Ziffern, als auch mit Buchstaben ausgedrückt und überdiess die Erklärung enthalten, dass Offerent die Pachtbedingungen genau kennt und sich denselben unbedingt unterwirft.
 Auch muss jeder Pachtwerber bei der Überreichung des Offertes einen glaubwürdigen Nachweis darüber erbringen, dass er zur Bewirthschaftung eines solchen landwirtschaftlichen Gutskörpers, und dessen Pachtung er sich bewirbt, die nöthige Befähigung und das hiezu erforderliche Betriebskapital besitzt.
 Endlich muss jedes Offert bei sonstiger Nullität desselben mit einem Vadium von 600 fl. entweder im Baren, oder in annehmbaren, nach dem letzten Wienerbörsenkurse, jedoch nicht höher, als wie im Nominalwerthe berechneten öffentlichen Werthpapieren versehen sein.
 Die Pachtofferte müssen bis spätestens 14 September 1893 Mittags 12 Uhr bei der k. k. Direktion der Güter des buk. gr. or. Religionsfondes in Czernowitz, gehörig versiegelt eingelangt sein.
 Offerte, welche mittels Post eingesendet werden, sind behufs Vermeidung einer vorzeitigen Eröffnung auf der Aussenseit des Couverts mit folgender Bezeichnung zu versehen:
 „Pachtoffert für den Religionsfonds-Meierhof Klimoutz zur Verhandlung am 14 September 1893.“
 Nach dem obigen Termine oder im telegrafischen Wege eingebrachte Offerte, ebenso sogenannte Nachtrags-Erklärungen werden in keinem Falle berücksichtigt, sondern den Offerenten noch vor der definitiven Entscheidung über das Ergebniss der Offertverhandlung zurückgestellt werden.
 Mangelhafte und solche Pachtofferte, welche von den festgesetzten abweichende Bedingungen enthalten, werden als nicht vorhanden angesehen.
 Die Pachtbedingungen liegen hieramts zur Einsicht der Pacht Konkurrenten auf.
 Allfällige nähere Auskünfte über das Pachtobjekt werden über Verlangen bei dieser k. k. Güterdirektion erteilt.
 Czernowitz, am 29 August 1893.
 Von der k. k. Direktion der Güter des buk. gr. or. Religionsfondes
 der k. k. Regierungsrath und Domänen-Direktor.

L. 1484 [5078 3-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Jana Slezia przeciw Annie Matusznej o 56 zł. rozpisana została egzekucyjna licytacja realności objętej, wyk. hip. 1 453 gm. Kameznica na dzień 12 października 1893 i na dzień 16 listopada 1893 każdym razem o godz. 10 rano.
 Wadyum 25 zł. 20 ct.
 Cena szacunkowa 252 zł.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony notaryusz Kusionowicz.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.
 Milówka, 3 czerwca 1893.

L. 5342 [5285 3-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 140 zł. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w ts. tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacja: 1) posiadłości lwh. 22 gm. Woszczanice objętej, dłużnika Mikołaja Jaremezcza własnej, 2) 1/2 posiadłości lwh. 21 gm. Woszczanice objętej, dłużnika Mikołaja Jaremezcza własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 11 października 1893 i dnia 15 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim nawet poniżej takowej.
 Cena wywołania wynosi dla realności pod 1) kwotę 493 zł., dla realności pod 2) kwotę 15 zł.
 Wadyum wynosi 10 pre.
 Wyciąg hip. i resztę warunków można przejrzeć w ts. registraturze.
 Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Jacek Zyborski w Rudkach.
 Rudki, dnia 7 sierpnia 1893.

L. 3284 [5393 3 3]
 Dnia 12 października i dnia 16 listopada 1893 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacja realności pod l. 583 w Wisznie położonej, wyk. hip. l. 163 i 163 objętej, Piotra Fedorowicza własnej, na rzecz Szymona Kowalyszyna dla wydobycia kwoty 111 zł. w. a. z pn.
 Cena wywołania 371 zł.
 Wadyum 37 zł. 10 ct.
 Resztę warunków, akta i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tsądowej registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest c. k. notaryusz dr. Wisenberg.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Janów, dnia 22 kwietnia 1893.

L. 9210 [5283 3-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym 91 księgi gruntowej gminy Krzywe objętej,

dłużnika Fedka Kostyka własnej, na zaspokojenie pretensyi Piotra Świątkowskiego w kwocie 143 zł. dnia 11 października i dnia 13 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 428 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.
 Wadyum wynosi 42 zł. 80 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, akt oszacowania można w ts. registraturze przejrzeć.
 Wreszcie ustanawia się dla nieznanych tych, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu do czona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 26 maja 1893 prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. dr. Bernarda Altera adwokata z Radziechowa i tychże wierzycieli, o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.
 Radziechów, dnia 16 lipca 1893.

L. 4333 [5279 3-3]
 W dniach 11 października 1893 i 9 listopada 1893 godz. 10 rano, odbędzie się w ts. sądzie przymusowa sprzedaż a) 4/5 części realności pod lk 104 w Jordanowie położonej, według lwh. 117 ks. gr. gminy Jordanów, b) 8/32 części realności według lwh. 392 ks. gr. dla tejże gminy, c) realności lwh. 418 ks. gr. dla tej samej gminy objętych, Kazimierzy hr. Szembekowej własnych, na rzecz ks. Jakuba Bułakiewicza proboszcza w Jordanowie o 400 zł. wa zpn.
 Cena wywołania realności ad a) 399 zł. 20 ct., ad b) 146 zł. 25 ct. ad c) 100 zł.
 Wadyum ad a) 39 zł. 92 ct. w. a. ad b) 14 zł. 63 ct. ad c) 10 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej
 Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono Piotra Michałka c. k. not. w Jordanowie.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Jordanów, dnia 18 sierpnia 1893.

L. 4733 [5524 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 155 zł. 84 ct. aw. zpn. odbędzie się na rzecz Wolfa Guttmana w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż 1/3 części posiadłości lwh. 55 gm. kat. Łańcut objętej, dłużnika Marcina Bika własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 28 września i 2 listopada 1893 każdym razem o godzinie 9 przed południem.
 Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Szpunar w Łańcucie.
 Wadyum wynosi 31 zł. wa.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Łańcut, 17 czerwca 1893.

L. 3360 [5523 2 3]
 C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Jana Mrocza w kwocie 32 zł. 30 ct. wa. publiczną egzekucyjną sprzedaż 1/3 części realności pod Nk. 19 w Krygu położonej, wyk. hip. l. 15 objętej, dłużnika Franciszka Cyrkowieza własnej, na dzień 22 września i 27 października 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie w Gorlicach.
 Cena wywołania 51 zł. 60 ct. wa.
 Wadyum 5 zł. 16 ct. wa.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Sieczkowski.
 Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Gorlice, 5 maja 1893.

L. 5813 [5542 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Łeżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Kellera w kwocie 120 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 25 września i 27 października 1893 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod Nk. 65 w Dembnie położonej, w dle lwh. 110 gminy katastr. Dembno Jana Sobaszka własnej.
 Cena wywołania wynosi 970 zł.
 Wadyum zaś 97 zł.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej sądowej registraturze.
 Łeżajsk, dnia 6 lipca 1893.

L. 5211 [5546 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Wisznieze prowadzi na dniu 5 października i 16 listopada 1893 każdym razem o godzinie 9 rano przymusową sprzedaż realności l. w. h. 23 i 189 w Rzeg cinie dłużników Bartłomieja Janiczka i Józefa Hojdy własnych, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie pto 500 zł. wa.
 Cena wywołania 1100 zł. i 100 zł. wa.
 Wadyum 110 zł. i 10 zł. wa.
 Resztę warunków do przejrzania w registraturze
 C. k. Sąd powiatowy.
 Wiszniez, dnia 21 sierpnia 1893.

L. 2915 [5531 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Słemienu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włościańskiego w likwidacji we Lwowie w sumie 21 rat po 9 zł. z pn. odbędzie się

w dniach 10 października i 10 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nk. 124 w Krzeszowie położonej, objętej lwh. 237 w całości lwh. 239 w 2/4 częściach i lwh. 241 w 2/16 częściach księgi grunt gminy kat. Krzeszów dłużniczki Wiktoryi z Michałków Mularczykowej własnej.
 Cena wywołania 241 zł. 71 ct.
 Wadyum 25 zł.
 Resztę warunków licyt. i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w registraturze sądowej.
 Słemięń 21 czerwca 1893.

L. 8142 [4918 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że w sprawie o egzekucyjnej masy konkursowej Towarzystwa galic. kasy zaliczkowej przeciw Senkowi Morawskiemu Łazarzowi Morawskiemu Iwanowi Gazdar i nieletniej Kasie Gazdar o 169 zł. wa. zpn. (z większej 235 zł. w a. zpn.) odbędzie się w tym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 220, 357, 377 i 65 ks. gr. Mikłasiów w dniach 12 października 1893 i dnia 16 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem, że cenę wywołania każdej realności z osobna wynosi co do realności wyk. hip. 220 kwota 631 zł. wyk. hip. 359 kwota 60 zł. wyk. hip. 377 kwota 55 zł. wyk. hip. 56 kwota 128 zł. że wadyum wynosi 10% kwoty wywołania.
 Resztę warunków i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Jana Wojtowicza z Mikłaszowa
 C. k. Sąd powiatowy.
 Winniki, dnia 30 grudnia 1892.

L. 21066 [5513 2-3]
 W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Ksawerego Franckiego w kwocie 348 zł. 23 ct. z pn. w dniu 11 października 1893 i 15 listopada 1893 zawsze o godz. 11 rano przymusowa sprzedaż połowy 51/216 części realności pod lk. 68 dz. V w Krakowie położonej, wyk. hip. 937 objętej, Klauudy Drozdowskiej własnością będącej.
 Cena wywołania wynosi 2348 zł. 55 ct.
 Wadyum 250 zł.
 Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Doboszyński zastępcą adw. dr. Kirchnayer.
 Kraków, 7 lipca 1893.

L. 3199 [5541 2-3]
 Gwoździecki ek. Sąd powiatowy przedsięwzięnie przymusową licytację realności lwh. 487 ks. gr. gm. Winograd dłużnika Jankla Seklera własnej, w dniach 12 października i 14 listopada 1893 w sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Cena szacunkowa 245 zł. wa.
 Wadyum 24 zł. 50 ct.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w tsądowej registraturze do przejrzania.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Gwoździec, 10 lipca 1893.

L. 3471 [5148 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Anny Kusinowej i Maryanny Górowej w kwocie 235 zł. w dniach 12 października 1893 i 16 listopada 1893 w sądzie o godzinie 10 rano 12/20 części realności objętej, lwh. 96 ks. grunt. gminy Rzeszotary przez publiczną licytację sprzedane będą.
 Cena wywołania wynosi 594 zł.
 Zakład 60 zł.
 Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądać można w registraturze sądu.
 Wieliczka 27 czerwca 1893.

L. 6252 [5342 1-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia, że celem zaspokojenia na rzecz Chaima Starkmanna dłużnej kwoty 3 zł. 25 ct. zpn. odbędzie się w sądzie w dniach 12 października i 13 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności w Jaworowie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej nie objętej dłużniczej masy sp. Aleksandry Szczyrba własnej protokołem z dnia 13 grudnia 1891 l. 11529 w sprawie egzekucyjnej Elii Apisdorf przeciw Aleksandrze Szczyrba pto 28 zł. zastawniczo opisanej, zaś protokołem w tej samej sprawie z dnia 28 kwietnia 1892 l. 3714 oszacowanej.
 Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej sprzedana zostanie.
 Cena wywołania wynosi kwotę 255 zł.
 Wadyum 65 zł. 50 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych jak i akt oszacowania można w registraturze tsąd. przeglądać.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Hibl.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Jaworów, 17 lipca 1893.

L. 5290 [5527 2-3]
 W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w kwocie 150 zł. z pn. w dniu 11 października 1893 i 14 listopada 1893 każdym razem o godz. 8 rano, przymusowa sprzedaż realności lwh. 189 i 226 gm. kat. Skawina, Stanisława i Agnieszki Zapalewiczów własnych.
 Cena wywołania realności lwh. 189 kwota 210 zł. zaś cena wywołania realności lwh. 226, 24 zł.
 Wadyum co do realności l w: h. 189 21 zł. co do realności lwh. 226, 24 zł.
 Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowski w Skawinie.
 Skawina, 12 lutego 1893.

L. 5290 [5527 2-3]
 W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w kwocie 150 zł. z pn. w dniu 11 października 1893 i 14 listopada 1893 każdym razem o godz. 8 rano, przymusowa sprzedaż realności lwh. 189 i 226 gm. kat. Skawina, Stanisława i Agnieszki Zapalewiczów własnych.
 Cena wywołania realności lwh. 189 kwota 210 zł. zaś cena wywołania realności lwh. 226, 24 zł.
 Wadyum co do realności l w: h. 189 21 zł. co do realności lwh. 226, 24 zł.
 Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany c. k. notaryusz Peszkowski w Skawinie.
 Skawina, 12 lutego 1893.

L. 21066 [5513 2-3]
 W c. k. Sądzie powiatowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Ksawerego Franckiego w kwocie 348 zł. 23 ct. z pn. w dniu 11 października 1893 i 15 listopada 1893 zawsze o godz. 11 rano przymusowa sprzedaż połowy 51/216 części realności pod lk. 68 dz. V w Krakowie położonej, wyk. hip. 937 objętej, Klauudy Drozdowskiej własnością będącej.
 Cena wywołania wynosi 2348 zł. 55 ct.
 Wadyum 250 zł.
 Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Doboszyński zastępcą adw. dr. Kirchnayer.
 Kraków, 7 lipca 1893.

L. 3199 [5541 2-3]
 Gwoździecki ek. Sąd powiatowy przedsięwzięnie przymusową licytację realności lwh. 487 ks. gr. gm. Winograd dłużnika Jankla Seklera własnej, w dniach 12 października i 14 listopada 1893 w sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem.
 Cena szacunkowa 245 zł. wa.
 Wadyum 24 zł. 50 ct.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w tsądowej registraturze do przejrzania.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Gwoździec, 10 lipca 1893.

L. 3471 [5148 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Anny Kusinowej i Maryanny Górowej w kwocie 235 zł. w dniach 12 października 1893 i 16 listopada 1893 w sądzie o godzinie 10 rano 12/20 części realności objętej, lwh. 96 ks. grunt. gminy Rzeszotary przez publiczną licytację sprzedane będą.
 Cena wywołania wynosi 594 zł.
 Zakład 60 zł.
 Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądać można w registraturze sądu.
 Wieliczka 27 czerwca 1893.

L. 6252 [5342 1-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia, że celem zaspokojenia na rzecz Chaima Starkmanna dłużnej kwoty 3 zł. 25 ct. zpn. odbędzie się w sądzie w dniach 12 października i 13 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności w Jaworowie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej nie objętej dłużniczej masy sp. Aleksandry Szczyrba własnej protokołem z dnia 13 grudnia 1891 l. 11529 w sprawie egzekucyjnej Elii Apisdorf przeciw Aleksandrze Szczyrba pto 28 zł. zastawniczo opisanej, zaś protokołem w tej samej sprawie z dnia 28 kwietnia 1892 l. 3714 oszacowanej.
 Na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej sprzedana zostanie.
 Cena wywołania wynosi kwotę 255 zł.
 Wadyum 65 zł. 50 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych jak i akt oszacowania można w registraturze tsąd. przeglądać.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Hibl.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Jaworów, 17 lipca 1893.

L. 11609 [5365 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie do spadkobierców Mikołaja Guji w kwocie 175 zł. 10 ct. zpn.

L. 19156

[5551]

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Sanoku podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem ponownego wydzierżawienia prawa poboru myta drogowego na stacyi w Berechach dolnych na gościńcu Podtatrzańskim w 1. marcu kilometra 25 ustanowionej, na czas od dnia objęcia przedmiotu dzierżawy w posiadanie przez nowego dzierżawcę aż do końca roku 1895 za roczny czynsz dzierżawny w kwocie 1706 zł. 72 ct. wyraźnie, tysiąc siedemset sześć zł. 72 ct. pod warunkami określonymi rozporządzeniem Wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu z dnia 2 września 1892 l. 57233 odbędzie się w podpisanej Dyrekcji okręgu skarbowego w dniu 13 września 1893 od godziny 9 rano do 2 po południu relicytacja ustna i za pomocą ofert pisemnych.

Zwraca się przytem powszechną uwagę że nadszły konkretne tak ustne jakoteż i pisemne bezwarunkowo są wykluczone i że oferty pisemne mają być wniesione u Naczelnika podpisanej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego do dnia 13 września 1893 do godziny 9 rano, a w każdym razie przed rozpoczęciem ustnej licytacji i muszą być sporządzone ściśle wedle formularza dla ofert pisemnych w ogłoszeniu Wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu z dnia 2 września 1892 l. 57233 podanego, a w szczególności kwota zaofiarowania ma być dokładnie podana cyframi i literami a oferty podpisane być mają przez oferenta imieniem i nazwiskiem, tudzież zawierac charakter i miejsce zamieszkania oferenta.

Gdyby wyrażoną w cyfrach i słowach nadaż nie zgadzała się, w takim razie przyjmie się za właściwą kwotę podaną słowami.

Jeśli pisemną ofertę wystawiają wspólnie więcej osób, natenczas mają oni wymienić w ofercie, iż jako wspólni dłużnicy ręczą do niepodzielnej ręki tj jeden za wszystkich, a wszyscy za jednego administracyi skarbowej za wykonanie warunków dzierżawnych, oraz mają oni wskazać w ofercie tego współoferenta, któremu także jedynemu można oddać do samoistnego zarządu przedmiot dzierżawny. Pisemne oferty mają także zawierać i zobowiązanie, iż oferent stosować się będzie dokładnie do przepisów mytowych, tudzież do szczególnych i ogólnych warunków licytacyjnych. Do oferty pisemnej należy dołączyć wadyum stanowiące szóstą część przypadającej na jeden rok ceny wywołania tj. kwotę 284 zł. 46 ct. Dwieście osmdziesiąt cztery zł. 46 ct. a to w gotówce lub papierach wartościowych, mogących służyć za kaucye przy przedsiębiorstwach.

Na kopercie należy wymienić dokłądnie wysokość i jakość załączonych do teje wadyum.

Na końcu zauważa się, że inne tu niewymienione warunki mogą być przejrzone przed licytacją w tutęjszej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego, tudzież w Nadzorach c. k. Straży Skarbowej w Lisku, Sanoku, Krośnie, Dynowie, Brzozowie, Jasle i Birezy.

Wedle rozporządzenia Wysokiej c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu z dnia 2 września 1892 l. 57238 myto drogowe w Berechach dolnych pobiera się za 16 kilometrów, a należytość tego wynosi od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 centy, od sztuki bydła pędzonego ciężkiego 2 ct., a od sztuki bydła pędzonego lekkiego 1 ct.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.
Sanok, dnia 31 sierpnia 1893.

L. 14262 [5550 1-3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Berla Kalismana sumy 200 zł. w. a. z pn. relicytacją realności spadkobierców Jakóba Schwarza własnej, wyk. hipot. 260 gminy Grzybowice objętej, na dzień 12 października 1893 o godzinie 10 rano w biurze Nr. III.

Cena wywołania 275 zł w. a.
Wadyum 27 zł 50 ct. wa.

Na powyższym terminie realność tę nabyć można za lub niżej ceny wywołania. Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot. przejrzyć można w tus. registraturze. Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Skowronski.

Lwów, dnia 21 lipca 1893.

L. 6459 [5456 1-3]

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Austro Centralnego Banku kredytowego ziemskiego w Wiedniu w sumie 35000 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tymże sądzie egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację dóbr tabularnych Zborowice w. h. l. 527 objętych, w powiecie sądowym Cieszkowickim położonych, dłużniczki Heleny Osieckiej własnych w dwóch terminach, mianowicie w dniu 12 października 1893 i w dniu 16 listopada 1893 o godz. 10 przed południem.

Gazeta Lwowska nr. 204 z dnia 7 września 1893.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 70000 zł. Wadyum wynosi kwotę 7000 zł.

Wyciąg hipoteczny, protokół opisania przynależności tychże dóbr, tudzież warunki licytacyjne mogą być w tut. sąd. registraturze przejrzone.

Nowy Sącz, 5 sierpnia 1893.

L. 1422 [5191 1-3]

Celem zaspokojenia wierzytelności Izaka Karpfa w kwocie 75 zł. odbędzie się w tutęjszym sądzie w dniach 13 października i 15 listopada 1893 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna licytacja 1/6 części realności w Sokołowie wykazami hipot. Nr. 1274 i 1570 objętej, Filipiny Koziaż własnej.

Cena wywołania 204 zł. 16 ct.

Wadyum 20 zł. 41 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzyć

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów, dnia 24 czerwca 1893.

L. 3249 [5168 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobzycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna Pomoc” w Dobzycach w kwocie 87 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 13 października i 17 listopada 1893 o godzinie 9 z rana egzekucyjna licytacja całej realności lwh. 253 ks. gr. gm. Dobzyce objętej, w 2/3 częściach Franciszka Jeża a w 1/3 części Wiktorji Walsowej własnej.

Cena wywołania 662 zł. 60 ct.

Wadyum 62 zł. 26 ct.

Resztę warunków przejrzyć można w registraturze tut. sąd.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli pan Bruno Rogalski c. k. notaryusz ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobzyce, 10 maja 1893.

L. 7257 [5010 1-3]

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 13 października 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 listopada 1893 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. 416 gminy Jasienów górny Maryi Münser Lejbiuk własnej, na rzecz Izaka Gertnera pto 137 zł. 50 ct. zpn. Cena wywołania 625 zł.

Wadyum 62 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Korpińskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 17 maja 1893.

L. 5958 [5528 1-3]

W tutęjszym sądzie odbędzie się w dniu 11 października 1893 wyżej ceny szacunkowej, w dniu 15 listopada 1893 nawet niżej ceny szacunkowej, każdym razem o godzinie 8 rano licytacja realności lwh. 66 w Skawinie Walentego Kęskiewicza własnej i posiadłości lwh. 612 w Skawinie Jana Gładysiewicza własnej, na rzecz powiatowej, kasy oszczędności w Wieliczce pto 20 zł. 80 ct. i 20 zł. zpn.

Cena wywołania realności lwh. 66 w Skawinie 210 zł., zaś realności lwh. 612 80 zł.

Wadyum co do realności lwh. 66, 21 zł., co do realności lwh. 612, 8 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciągi hipoteczne do przejrzenia w tutęjszej registraturze.

Dla nieznanych i niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem ck. notaryusza Peszkowskiego w Skawinie.

C. k. Sąd powiatowy.

Skawina, 12 lutego 1893.

L. 2589 [5530 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Słemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. galic. zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie w sumie 9 rat po 19 zł. 19 ct. zpn. odbędzie się w dniach 11 października, 11 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nk. 286 w Lachowicach whl. 486 ks. gr. gm. kat. Lachowice w całości l. 487 w 612 częściach i l. 488 w 6/24 częściach dłużników Błażeja Pajaka i Moniki z Leśniaków Pajakowej własnej.

Cena wywołania 449 zł. 50 ct.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków licyt. i wyciąg hipoteczny są do przejrzenia w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Słemień, 10 czerwca 1893.

L. 5167 [5540 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie

pretensyi ogólnie rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicji i Bukowiny w likwidacyi we Lwowie przeciw nieobjętej masie spadkowej Kaspra Soleckiego w kwocie 90 zł. 85 ct., 82 zł. 68 ct. zpn. odbędzie się w tutęjszym sądzie dnia 12 października i 9 listopada 1893 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 650 ks. gr. gminy kat. Romanówka objętej do masy spadkowej sp. Kaspra Soleckiego należącej.

Cena wywołania wynosi 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzyć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, dnia 28 czerwca 1893.

L. 3946 [5562 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności pożyczkowej kasy w Wieliczce w kwocie 35 zł. w dniach 27 października 1893 i 15 grudnia 1893 w sądzie o godzinie 10 rano, realność objęta lwh. 414 ks. grunt. gminy Wieliczki przez publiczną licytację sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Zakład 30 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przegłądać można w registraturze Sądu Wieliczka, 2 czerwca 1893.

L. 2916 [5529 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Słemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kred. włośc. w likwidacyi we Lwowie w sumie 8 rat po 32 zł. 50 ct. zpn. odbędzie się w dniach 13 października i 13 listopada 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana, w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 189 w Sucheju objętej, lwh. 340 w całości lwh. 341 w 5/8 częściach lwh. 343 w 15/72 częściach, l. h. 347 w 516 częściach, lwh. 348 w 1/4 części, lwh. 351 w 15/144 częściach ks. gr. gminy kat. Sucha dłużnika Józefa Korczaka własnej.

Cena wywołania 1 realności 720 zł. 2 200 zł., 3. 120 zł., 4 40 zł., 5. 5 zł. 6 15 zł. a. w. wadya 72 zł., 20 zł., 12 zł., 4 zł. 50 zł. i 1 zł. 50 ct.

Reszta warunków licyt. i wyciąg hipoteczny są do przejrzenia w registraturze sądowej.

Słemień, 20 czerwca 1893.

L. 4899 [4857 1-3]

Aviso

Auf die in der Gazeta Lwowska am 27 August 1893 verlaublichte Kundmachung wegen Sicherstellung der arendierungsweisen Abgabe der Artikel Brot und Hafer in den Stationen Sanok, Sambor, Radymno, Przeworsk, Żółńia, Żuków, Gródek, Krakowiec, Sądowa Wisznia, Jaworów, Dębica, Sędziszów, Głogów, Kolbuszowa, Trzemeszka, Ropczyce wird aufmerkamt gemacht.

Die näheren Bedingungen können bei den k. und k. Verpflegs Magazinen in Przemysl, Jaroslau, Rzeszów und Stryj, täglich während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Von der k. und k. 10 Corps. Intendanz.
Przemysl, am 21 September 1893.

Konkursa.

L. 45971 [5510 3-3]

Na posadę kasyera przy urzędzie pocztowym w Tarnopolu z poborami IX klasy rangi i kaucją w wysokości całorocznej płacy. Podania należy wnieść najpóźniej do 12 września b. r. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 31 sierpnia 1893.

L. 5272 [5485 2-2]

Dnia 30 września 1893 upływa termin do wniesienia podań kompetencyjnych na jedną posadę dozorey więziennego drugiej klasy w c. k. zakładzie karnym w Stanisławowie wedle konkursu w Gazecie Lwowskiej z dnia 5 b. m. Nr. 202 rozpisanych.

C. k. Dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn.

Stanisławów, dnia 31 sierpnia 1893.

C. k. Naddyrektor.

L. 140 [5553 1-3]

Przy ck. zawodowej szkole ślusarskiej w Świątnikach jest do obsadzenia posada nauczyciela do nauki geometriji, rysunku geometrycznego i nauki o rzutach języka niemieckiego i buchalterji.

Powyższa posada będzie obsadzoną za kontraktem i remuneracją roczną 840 zł.

Kandydaci mają swe podania wystosowane do wys. ck. Ministerstwa wyznań i oświaty, wraz z metryką, życiorysem i dowodami uzdolnienia przedłożyć najdalej do d.

20 września br. kierownictwu ck. zawodowej szkoły ślusarskiej w Świątnikach.

Z kierownictwa c. k. zawodowej szkoły ślusarskiej w Świątnikach.
Świątniki, 3 września 1893.

L. 46102 [5552 1-3]

Na posadę ekspedyenta przy ck. urzędzie pocztowym w Mrowli w powiecie Rzeszowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny 40 zł.

Wypośrodkować się mające wynagrodzenie (w najwyższej kwocie 200 zł.) za codziennego posłańca pieszego do Rzeszowa i napowrót.

Podania, w których wysokość wynagrodzenia za wspomnionego posłańca winna być wymieniona, należy wnieść najpóźniej do 22 września br. do ck. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 1 września 1893.

L. 3010 [5511 2-3]

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Kołomyi rozpisuje konkurs z terminem do wnoszenia podań do 30 września br.

1. Na posadę rachmistrza z płacą roczną 720 zł. i prawem do dwóch kwinkweniów po 100 zł. rocznie. Od kompetentów wymaga się egzaminu rządowego z rachunkowości, ewentualnie zobowiązania się do złożenia tegoż w przeciągu 6 miesięcy, znajomości obu języków krajowych w mowie i piśmie, tudzież nieprzekroczonego 40 roku życia.

2. Na posadę lustratora gmin z płacą roczną 600 zł. i zwrotem dyet za objażdżki. Od kompetentów wymaga się znajomości z rachunkowości, ustaw gminnych i obu języków krajowych w mowie i piśmie, tudzież nieprzekroczonego 40 roku życia.

Z Wydziału Rady powiatowej.
W Kołomyi, dnia 25 sierpnia 1893.

Kuratele.

L. 6565 [5494 1-3]

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że Mikołaj Cielinski w Dobropolu uznanym został marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Wincentego Węgrzynowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 16 kwietnia 1893.

L. 2573 [5501 1-3]

Józef Matuzik włościanin z Wołowic uznanym został za marnotrawcę.

Kuratorem dla niego ustanowiono Jana Przebindę wójta z Wołowic.

Liszki, 30 czerwca 1893.

L. 9350 [5475 1-3]

Jurko Białyszczuk z Oleszy uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Józef Salijczuk z Odaj.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, 8 sierpnia 1893.

L. 3307 [5469 1-2]

Maryanna z Orzechów Bukowa vel Bukowska ze Strażowa uznana za umysłowo niedołązną i kuratorem dr. Midowicz c. k. notaryusz w Rzeszowie ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 5 maja 1893.

L. 8097 [5545 1-3]

Kazimierz Podhorodecki z Chromohorbu uznany marnotrawcą.

Kuratorem tegoż ustanowiony Gabryel Kruszelnicki z Chromohorbu.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 28 kwietnia 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 633 [5202 3-3]

Krajowa Wyższa szkoła rolnicza w Dublanach (pod Lwowem).

Krajowa wyższa szkoła rolnicza w Dublanach posiada kurs teoretyczny trzyletni. Oparta jest o folwark administrowany przez jednego z profesorów, a prócz tego posiada pole doświadczalne i liczne zbiory naukowe służące do ćwiczeń i demonstracyi we wszystkich kierunkach wiedzy rolniczej. Wpis na nowy rok szkolny 1893/4 rozpoczynają się 23 września, wykłady 1 października. Bliższych szczegółów i wszelkich informacyi udziela kancelarya szkoły.

Dyrekcya.

W y k a z

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 26 sierpnia do 3 września 1893.

Epizootycya	P o w i a t	M i e j s c o w o ś ć
Nosacizna u koni	Brzesko	Biskupice lanckorońskie (ob. dw.)
	Dąbrowa	Radgoszcz.
	Dobromil	Posada nowomiejska.
	Husiatyn	Chłopówka.
	Kałusz	Dubowica.
	Krosno	Kobylany.
	Lwów	Horbace.
	Nowy targ	Klikuszowa (ob. dw.)
	Przemyśl	Ostrów (ob. dw.)
	Tłumacz	Kłubowce, Ottynia (ob. dw.)
	Trembowla	Słobódka strusowska (Zmijówka).
Zbaraż	Dobrowody, Zbaraż.	
Zółkiew	Wola wysocka.	
Wąglík	Boćbrka	Mikołajów, Strzeliska stare (Marjanówka).
	Bochnia	Niepołomice (Piaski).
	Brzeżany	Kuropatniki.
	Horodenka	Czerniatyn.
	Mielec	Górki, Łączki brzeskie, Wojków (ob. dw.)
	Nowy Sącz	Roztoka z Brzeziniami.
	Przemysły	Chlebowice świrske.
	Rohatyn	Babińce ad Rohatyn.
	Rudki	Klicko ad Jakimeczyce.
	Sambor	Kornice.
	Stanisławów	Jezupol
Tłumacz	Kolińce.	
Trembowla	Plebanówka (Chatki).	
Zółkiew	Derewnia (ob. dw.), Żółtańce (Zastawle).	
Róża wąglíkowa	Bochnia	Majkowice.
	Dąbrowa	Kanna, Sikorzycze, Zelichów.
	Horodenka	Czerniatyn, Hanczarów, Jakobówka, Kopaczynce, Tyszkowce.
	Husiatyn	Chłopówka, Niżborgnowy, Peremiłów.
	Łańcut	Stare miasto.
	Nisko	Nart stary.
	Podhajce	Sosnow, Zaturzyn.
	Skałat	Kołodziejówka, Kozina, Panasówka.
	Tarnopol	Gaje tarnopolskie, Zarudzie.
	Trembowla	Krowinka, Łoszniów.
	Zaleszczyki	Myszków, Teklówka.
Zbaraż	Toki, Zarubińce.	
Parchy u koni	Dąbrowa	Bienianowice, Nieciecza.
	Dobromil	Truszowice.
	Jaśło	Łęzyny.
	Nisko	Kłyżów.
Parchy u owiec	Nowy Sącz	Homrzyska.
	Staremiasto	Lenina wielka (ob. dw.)
Zaraza pyskowa i racicowa	Biała	Huciska, Kęty (Podlesie), Kozy, Lipnik, Mikuszowice Wilkowice.
	Limanowa	Dobra, Jodłownik, Łostowka, Pótrzezki Szezawa.
	Myślenice	Bysina, Jawornik (Tarnówka), Myślenice.
	Nowy targ	Hałuszowa, Krościenko, Maniów, Sromowce niżne, Sromowce wyżne, Szczawnica wyżna.
	Podhajce	Bohatkowce.
	Skałat	Kołodziejówka.
Wieliczka	Lipnik (Osiedle „Byłówka“) Poznachowice górne (ob. dw.), Węglówka (Osiedle „na Jaworzycy“), Wiśniowa.	
Żywiec	Krzeszów (Miskowia i Wojeigłówni), Sucha (Zasypanica Kamienna i Role), Trzebinia.	

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 7195 [5488 3-3]
 Vom k. k. Kreis als Handelsgerichte in Rzeszow wird hiemit dem Israel Gittler, Kaufmann früher in Rzeszow wohnhaft, derzeit unbekanntes Aufenthaltes erinnert: Es habe wider ihn Markus Kuffler Baumwollwaarenerezeuger in Friedeck durch Advokat dr. Ziffer wegen Zalung von 122 fl. 36 ct. O. W. c. s. e. Klage de praes. 7 August 1893 Zl. 7195 angebracht, worüber eine Tagsatzung auf den 7 September 1893 um 9 Uhr Vor Mittag hiergerichts angeordnet wurde.
 Da dem Gerichte der Aufenthalt des Geklagten nicht bekannt ist, so wurde auf seine Gefahr und Kosten dr. H. Fischler Advokat in Rzeszow, mit Substitution des Advokaten dr. Isidor Reiner zum Curator bestellt, mit welchem diese Reichs-sache nach Vorschrift des Gesetzes aufgetragen werden wird.
 Der Geklagte hat daher an dem vorerwähnten Tage, entweder selbst zu erscheinen oder einen von ihm bestellten Macht-haber namhaft zu machen, oder seine Behelfe dem aufgestellten Curator mit-zutheilen.
 Rzeszów, den 17 August 1893.

L. 7003 [5503 3-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Maurycego Silberschütza, że Jakob Żołądek wniósł przeciw niemu pozew o zapłatę 26 zł. 53 ct. aw. zpn. i że termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 11 października 1893 o godzinie 8 rano wyznaczono.
 Kuratorem nieobecnego ustanowiono adwokata dra Ernesta Geisslera w Nowymtargu.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Nowy targ, dnia 22 sierpnia 1893.

L. 18875 [5508 3-3]
 C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że Pan Karol Waniek

c. k. notaryusz w Żydaczowie wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 kwietnia 1893 l. 3620 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Komarnie dnia 3 września 1893 urządowanie w Komarnie obejmuje.
 Lwów, dnia 29 sierpnia 1893.

L. 20156 [5509 3-3]
 C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że Pan Józef Gromnicki c. k. notaryusz w Komarnie w skutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 12 kwietnia 1893 l. 3620 przeniesienia go na urząd notaryusza w Brodach z dniem 2 września 1893 z urządowania w Komarnie ustępuje, a dnia 5 września 1893 urządowanie w Brodach obejmuje.
 Lwów, dnia 29 sierpnia 1893.

L. 45592 [5535 2-3]
 W myśl rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 23 sierpnia 1893 l. 44432 podaje się niniejszem do ogólnej wiadomości, że wedle oznajmienia międzynarodowego biura pocztowego w Bernie (szwajcarskiem) wzory sukna, tkanin, filcu i kolorowego papieru w formie pakietów pocztowych (collis postaux) do Hiszpanii tylko w takim razie bez opłaty należności cłowej wprowadzane być mogą, jeżeli odpowiadają następującym warunkom:
 1) długość może najwyżej 40 cm. wynosić;
 2) szerokość może być dowolną, jeżeli wzór odgraniczony jest paskiem (krajką); w przeciwnym zaś razie objętość posyłki nie może przekraczać 40 cm. \square ;
 3) wzmiankowane wzory muszą w kierunku szerokości zawierać wcięcia w odstępach od 20—30 ctm., aby były nie do użytku (bezwartościowymi).
 Za wszystkie posyłki w formie pakietów pocztowych, zawierające wzory powyższego rodzaju, które powyższym warunkom

nie odpowiadają, muszą oduosne należności cłowe być opłacone.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.
 Lwów, dna 31 sierpnia 1893.

L. 7919 [5315 2-3]
 Kalmana Nürnbergera z miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, iż przeciw niemu wniósł Salamon Kirschen jako prawnabywca Riwki Witz pozew de praes. 10 lipca 1893 l. 7511 pto 26 zł. aw. zpn. że na ten pozew termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 20 października 1893 godzina 8 rano wyznaczono i dla pozwanego kuratora Markusa Samuely ustanowiono.
 Rzeczą tedy pozwanego jest bądź osobicie w tutejszym Sądzie się jawić lub ustanowionemu kuratorowi informacji do obrony udzielić, ileż ze zaniedbania możliwe złe skutki sam sobie przypisze.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Tyśmienica, 1 sierpnia 1893.

L. 7910 [5544 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefę Mazanę, że w sporze drobiazgowym Ryfki Baderowej przeciw niej pto. 18 zł. 57 ct. ustanowiono dla niej kuratorem ad actum adw. dra. Strowskiego i że termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 2 października 1893 wyznaczono.
 Wzywa się ją zatem, ażeby się z ustanowionym dla niej kuratorem porozumiała, lub innego zastępcę Sądowi przedstawiła.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Ropczyce, 7 sierpnia 1893.

L. 2802 [5525 2-3]
 Zawiadamia się Maryannę, Mateusza, Ignacego i Rozalię Woźniczów, że przeciw nim i innym wniósł Kajetan Chudzik w dniu 27 lutego 1892 l. 969 skargę o naruszenie w posiadaniu parc. Nr. 836 w Górcie, a kuratorem dla nich ustanowiono Józefa Wójcika i termin do rozprawy na dzień 12 października 1893 wyznaczono z tem, iż mają mu udzielić potrzebnej informacji, lub innego zastępcę obrać, gdyż inaczej następstwa szkodliwe z zaniedbania sami by zawinili.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Radłów, dnia 24 czerwca 1893.

L. 3401 [5533 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Winnikach w skutek pozwu Mareyanny z Dietrichów Wierzbickiej przeciw Karolowi Kafińskiemu niewiadomemu z życia i miejsca pobytu, o uznanie prawa własności do realności wyk. hip. l. 43 gminy kat. Podborce i za-intabulowanie powódki za właścicielkę takowej zpn., ogłasza, że dla pozwanego ustanawia się kuratorem p. notaryusza w Winnikach Groblewskiego i wyznacza się termin do obrony na 27 października 1893 o godz. 10 rano w tutejszym Sądzie.
 Wzywa się zatem Karola Kafińskiego, względnie tegoż spadkobierców, by ustanowionemu kuratorowi środki do obrony dostarczyli lub innego zastępcę Sądowi wskazali, gdyż inaczej szkodliwe następstwa sami sobie przypiszą.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Winniki, dnia 31 maja 1893.

L. 5162 [5554 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma Pece iż pod dniem 11 lipca 1893 do l. 4330 wniósł przeciw niemu i spóln. Stanisław Szmigel pozew ustny o zniesienie wspólnej własności realności lwh. 19 ks. gr. gm. kat. Zalasowa objętej, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 14 września 1893 o godzinie 8 rano został wyznaczony.
 Wzywa się przeto niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma Pece, aby o obecnem miejscu swego pobytu tu. Sądowi doniósł, albo ustanowił sobie jakiego pełnomocnika, w razie bowiem przeciwnym rozprawa z ustanowionym dla niego kuratorem Józefem Madeją będzie przeprowadzoną.
 Tuchów, 16 sierpnia 1893.

L. 5265 [5459 3-3]
 C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli Antoniego Zembatego w Wadowicach, że w sprawie egzekucyjnej Andrzeja Grzesiewicza pko. Antoniemu Zembatemu w Wadowicach pto. 280 zł. a. w. zpn. ustanowionym został dla nich kurator ad actum w osobie adwokata dra Korna w Wadowicach. Zawiadamia się ich przytem, że do polikwidowania pretensyi i wykazania pierwszeństwa do ceny kupna uzyskanej ze sprzedanych ruchomości, wyznaczono na 25 sierpnia 1893 i wzywa ich, aby ustanowionemu kuratorowi udzieliłi ze swej strony dowodów, albo też Sądowi innego pełnomocnika przedstawiłi.
 Wadowice, 19 sierpnia 1893.

L. 5265 [5459 3-3]
 C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli Antoniego Zembatego w Wadowicach, że w sprawie egzekucyjnej Andrzeja Grzesiewicza pko. Antoniemu Zembatemu w Wadowicach pto. 280 zł. a. w. zpn. ustanowionym został dla nich kurator ad actum w osobie adwokata dra Korna w Wadowicach. Zawiadamia się ich przytem, że do polikwidowania pretensyi i wykazania pierwszeństwa do ceny kupna uzyskanej ze sprzedanych ruchomości, wyznaczono na 25 sierpnia 1893 i wzywa ich, aby ustanowionemu kuratorowi udzieliłi ze swej strony dowodów, albo też Sądowi innego pełnomocnika przedstawiłi.
 Wadowice, 19 sierpnia 1893.

L. 9518 [5455 3-3]
 C. k. Sąd powiatowy ustanawia w sporze drobiazgowym Krystyny Dąbrowskiej przeciw Wawrzyńcowi Stachura o 20 zł. dla niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Stachury kuratorem Adama Ziemiana z Cwikowa i wyznacza termin do rozprawy na dzień 22 września 1893 o godzinie 9 rano, zawiadamiając o tem pozwanego.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Dąbrowa, dnia 28 sierpnia 1893.

L. 9151 [5454 3-2]
 C. k. Sąd powiatowy ustanawia w sporze drobiazgowym Samuela Zuckera contra Janowi Socha o 34 zł. dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Sochy kuratorem Wojciecha Chwałka ze Świebodzina wyznaczając do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 24 września 1893 o godzinie 9 rano i o tem powiadamia Jana Sochę.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Dąbrowa, dnia 22 sierpnia 1893 r.

L. 12365 [5247 3-3]
 Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Majera Babicza, że na prośbę Benjamina Karpa wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Lorsehow, z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Liebesmanna z wezwaniem, aby w czasie należym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.
 Stanisławów, 16 sierpnia 1893.

L. 5018 [5216 2-3]
 C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jonasa Edera, że na skutek skargi wekslowej de praes. 16 sierpnia 1893 l. 5018 wydanym został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 400 zł. w. a. i takowy doręczony został ustanowionemu kuratorowi ad actum adw. dr. Wiedigerowi, z substytucją dr. Steinhausa, obu w Jasle.
 Wzywa się zatem Jonasa Edera, aby w czasie ustawą wskazanym, ustanowionemu kuratorowi, potrzebne do zarzutów informację udzielił, lub w tym samym czasie obrońcę innego sądowi, jako swego pełnomocnika wskazał, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.
 Jasło, 19 sierpnia 1893.

L. 3696 [5226 2-3]
 C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Lautenschlägera, że zezwolił uchwałą z 12 marca 1892 l. 8431 na intabulację Margaretę Beck za właścicielkę parc. gr. l. 1282 Piotra Müllera za właściciela parc. gr. l. 1749, 1750 i 1751, Jakóba Eplera za właściciela parc. gr. l. 1635, 1827 i 1828 w Teodorshofie ad Zeldec położonych, dotąd na imię Jakóba Lautenschlägera intabulowanych i że dla w tej sprawie kuratorem Filipa Schüthelma z Teodorshofu zamianował.
 Wzywa Sąd zatem Jakóba Lautenschlägera, by sądowi swego zastępcę wymienił lub ustanowionemu dlań kuratorowi w tej sprawie wczas informacji udzielił, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam ponieść będzie musiał.
 Kulików, dnia 27 maja 1893.

L. 7710 [5224 2-3]
 Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Golonkę z Brzozowa, że w celu doręczenia mu tusadowej uchwały tabularnej z dnia 8 maja 1893 l. 5462, dozwalającej na wpisanie Józefa Kościńskiego syna Walentego za właściciela kwoty 46 zł. z pn. w stanie biernym realności w Brzozowie wyk. hip. l. 808 ks. gr. gm. Brzozów objętej, Józefa i Julii małż. Golonków własnej, a na rzecz Rozalii Gerlachowej zaintabulowanej, ustanowiono dla niego adw. dr. Festenburga z Brzozowa kuratorem i powołaną uchwałą temuż kuratorowi doręczono.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Brzozów, dnia 30 czerwca 1893.

L. 38408 [5291 2-3]
 C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Herza Neuerling przeciw Salomonowi Steil o 220 zł. wa. z powodu prośby de praes. 4 sierpnia 1893 l. 3408 o wydanie nakazu zapłaty adw. dra Bunda ze zastępstwem adw. dra Fläschnera kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Steila, i zawiadamia go z tem wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem Sądowi doniósł.
 Lwów, dnia 5 sierpnia 1893.

L. 12807 [5217 2-3]
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadomienia z życia i miejsca pobytu nieznanego potomstwa przez Samuela Felsena z Blińca z Rabinowiczów Felsenową już spłodzone i w przyszłości spłodzić się mające, że przemyska kasa oszczędności wniosła przeciw nim tudzież Blińcu z Rabinowiczów Felsenowej prośbę o nakaz zapłaty z hipoteki realności l. k. 77 m. w Przemyślu kwot 68 zł 69 ct., 4 zł. 93 ct., 8 zł. 96 ct., 7 zł. 56 ct. i 7 zł. 37 ct. zpn. i że prośba ta uchwała z 12 sierpnia 1893 l. 12807 do rozprawy sumarycznej na dzień 24 października 1893 o godz. 10 przed poł. nr. 28 zadekretowaną została.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego potomstwa kuratora w osobie adw. dr. Blumfelda z zastępstwem adw. dr. Gansa i poleca pozwanemu potomstwu, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiało lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawiło, inaczej skutki zaniedbania samo sobie przypisać będzie musiało.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, 12 sierpnia 1893.

L. 23991 [5215 2-3]
C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadomienia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Dunaja, że przeciw niemu wniósł Salomon Rittermann pozew de praes. 26 czerwca 1893, l. 21470, o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 75 zł. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 27 czerwca 1893, l. 21470 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi ad actum adw. dr. Henrykowi Bermanowi, z substytucją adw. dr. Henryka Judkiewicza w Krakowie, i poleca Abrahamowi Dunajowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony udzielił, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 28 lipca 1893.

L. 1804 [5280 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Makowie zawiadomienia niewiadomej z miejsca pobytu Zofii Koczak, że celem doręczenia jej tut. sąd rezolucyj z dnia 2 maja 1892 l. 2346, pozwalającego egzekucyjnej intabulacji prawa zastawu dla sumy 110 zł zpn. w stanie biernym realności pod Nk. 232 w Suchy położonej lwh. 431, 43, i 433, objętej, na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego Wzajemna pomoc w Makowie, ustanowił dla niej kuratora Jana Kumorowicza w Suchy.

C. k. Sąd powiatowy.
Maków, 13 lipca 1893.

L. 14344 [5559 1-3]
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Samborze zawiadomienia niewiadomej z miejsca pobytu Rozalii Schmidt, że Izak Mayer (junior) wniósł przeciw niej w dniu 11 sierpnia 1893 l. 14344 pozew o zapłatę 9 zł. 71 ct., na który na dzień 13 września 1893 o 9 godz. wyznaczono termin do rozprawy a zarazem dla niej ustanowiono kuratorem adw. dra Chłopeckiego, z substytucją adw. dra Justyna Witra, któremu pozwana winna dostarczyć środków do swej obrony, lub też sobie innego zastępcę obrać i Sądowi oznajmić.

Sambor, 12 sierpnia 1893.

L. 7539 [5565 1-3]
C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Sanoku zawiadomienia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Lomińskiego, że de praes. 15 maja 1893 l. 7539 wniósł przeciw niemu Izak Majer Jarmark z Sanoka pozew o zapłatę 5 zł. 23 ct. zpn. że na takowy do rozprawy termin na dzień 1 października

1893 wyznaczony, dla niego zaś kurator dr. Flakowicz adwokat w Sanoku ustanowiony został.

Sanok, 24 maja 1893.

Doniesienia prywatne.

Pościel

własnego wyrobu.

Kołdry studenckie na bawełnie lub oweczej wełnie 175 cm. długie, 135 szerokie po zł. 3 80, 4 75, 6.

Kołdry duże 195 cm. długie a 185 szer. po zł. 4, 5, 6, 7, 8 do 15.

Materace włosienne od zł. 15, 17, 19, 21 do 32. Materace z morskiej rośliny po zł. 7, 8, 9 do 10.

Sienniki zwykłe i sprężynowe od najtańszych do najlepszych.

Poduszki pierzane i włosienne. Prześcieradła pod kołdry i do zaścielania, poszewki itp.

Kocyki wełniane i kapy na różka w największym wyborze

poleca najtaniej

Józef Schuster

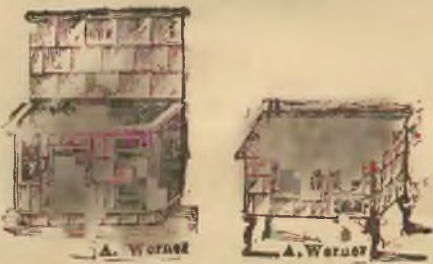
Lwów, ulica Kopernika l. 7.

Dla pp. krawców znakomitą watę wełnianą 1/2 kilo 65 ct. i 120, na prowincję przy odbiorze 5 kilogr. wysyłam opłacone. 1108

BIURO EQUITABLE

ul. Wałowa l. 23 616

udziela wyjaśnień co do nieprześcignionej przez żadne inne Towarzystwo tontynny zysków przy ubezpieczeniach życiowych.

Kuchnie kaflowe

zaczawszy od zł. 75
utrzymuje na składzie

Arnold Werner

we Lwowie,

ulica Sobieskiego l. 3.

686

Ostrzeżenie.

1098

Podaję do publicznej wiadomości, że żadnych weksli, długów i zobowiązań mego małoletniego wnuka Jana Kantego Fibicha kadeta kawaleryi, płacić nie będę, co ogłaszam jako przestrożę dla tych, którzyby mu kredytu udzielać chcieli.

Jadwiga Straszewska.

Handel założony w r. 1789.

Świeży zbiór

HERBATY chińsko-rossyjskiej

otrzymał i poleca najtaniej

Fryderyk Schubuth

Lwów, Rynek 45.

Zamówienia z prowincyi uskuteczniams
odwrotną pocztą.

1124

Opakowania nie zaliczam.

W pałacu dawniej pp. Biesiadeckich
plac Halicki

pierwszorzędna restauracya

poleca 1100

piwo pilzneńskie i Kleina,
wina węgierskie i austriackie
Mleczarnia

z dóbr Starego Sioła J. W. hr.
Potockiego

herbatę i kawę
po cenach najtańszych.

Za 4 ct. można mieć w przeciągu
15 do 25 minut

kąpiel w domu

któ kupi wannę lub kanapkę z aparatem ulepszonym do ogrzania wody. — Wanny blaszane lakierowane wanny cynkowe połączone z tuszem, pokojowe tusze, pokojowe parnie kuracyjne.

Kłozety pokojowe po zł. 9, lodownie pokojowe politerowane.

F. BOURDON 995

Lwów, ulica Jagiellońska l. 9.
Na żądanie cenniki gratis i franko.

Obwieszczenie.

Przy losowaniu

5% premiiowanych listów hipotecznych

dnia 31. Sierpnia 1893

zostały wylosowane do spłaty:

Ser. A. à 100 zł.

Nr.	61	68	75	92	128	182	202	209	282	293	299	328	333	388	
	410	430	456	487	517	529	539	561	565	704	714	727	913	937	952
	1053	1214	1238	1278	1320	1336	1338	1349	1386	1394	1421	1449	1466	1552	1578
	1590	1640	1648	1649	1695	1726	1749	1781	1790	1803	1832	1876	1889	1922	1963
	1979	1996	2037	2051	2067	2072	2079	2156	2206	2216	2232	2228	2230	2235	2237
	2274	2278	2289	2334	2355	2371	2393	2420	2428	2472	2505	2521	2538	2616	2666
	2701	2706	2719	2720	2728	2743	2757	2773	2780	2790	2817	2852	2856	2866	2868
	2880	2902	2913	2914	2937	3040	3069	3071	3072	3075	3088	3119	3159	3169	3180
	3181	3234	3247	3274	3289	3290	3314	3335	3348	3351	3356	3365	3381	3416	3420
	3442	3446	3459	3484	3504	3510	3529	3563	3612	3615	3687	3711	3722	3729	3750
	3766	3773	3779	3796	3824	3831	3859	3865	3896	3931	3945	3958	4026	4034	4092
	4108	4118	4133	4134	4143	4146	4163	4173	4176	4204	4238	4252	4268	4316	4321
	4331	4333	4341	4366	4397	4456	4482	4587	4603	4605	4661	4680	4727	4746	4762
	4842	4849	4906	4913	4946	4985	5039	5051	5070	5072	5073	5141	5152	5201	5219
	5242	5270	5271	5286	5303	5306	5329	5331	5336	5338	5342	5387	5403	5418	5442
	5454	5463	5501	5531	5552	5585	5591	5625	5632	5650	5651	5654	5675	5679	5699
	5743	5770	5773	5812	5857	5880	5912	5914	5935	5965	5966	5986	5987	6002	6028
	6035	6040	6042	6048	6065	6079	6099	6115	6162	6199	6237	6261	6391	6430	6452
	6475	6546	6628	6630	6633	6634	6643	6647	6663	6665	6681	6693	6695	6696	6783
	6801	6811	6854	6887	6901	6935	6938	6994	6994	7007	7021	7042	7054	7077	7098
	7116	7166	7168	7224	7251	7272	7314	7321	7328	7345	7356	7383	7396	7403	7412
	7413	7421	7466	7472	7499	7540	7720	7730	7768	7835	7953	8024	8090	8107	8133
	8159	8274	8311	8331	8494	8555	8648	8699.							

Ser. B. à 500 zł.

Nr.	3	68	69	82	115	214	218	278	382	440	595	617	619	622	
	651	664	678	690	697	699	780	852	871	880	910	919	1028	1095	1187
	1188	1226	1238	1312	1360	1382	1424	1468	1524	1535	1541	1542	1550	1562	1609
	1610	1611	1614	1647	1694	1718	1724	1756	1835	1847	1849	1853	1871	1879	1884
	1885	1892	1923	1925	1931	1956	1960	1969	1989	1992	1995	1996	1999	2016	2022
	2030	2044	2111	2123	2141	2168	2173	2229	2233	2263	2271	2273	2292	2334	2349
	2409	2443	2502	2517	2615	2622	2641	2664	2667	2719	2722	2807	1810	2818	2833
	2840	2861	2879	2893	2903	2913	2932	2933	2935	2948	3006	3068	3072	3074	3080
	3089	3140	3153	3157	3264	3288	3290	3309	3316	3397	3412	3429	3489	3491	3516
	3541	3570	3621	3691	3699	3704	3713	3804	3825	3827	3830	3875	3907	3960	3986
	4019	4063	4073	4137	4192	4199	4284	4287	4347	4358	4360	4366	4372	4377	4415
	4425	4439	4513	4539	4542	4544	4548	4583	4587	4614	4635	4714	4795	4803	4827
	4846	4862	4869	4877	4891	4909	4915	4943	4954	4964	4971	5015	5029	5043	5078
	5108	5123	5196	5344	5383	5449	5582	5588	5704	5748	5752	5768	5792	5900	5910
	5918	5958	6029	6169	6200.										

Ser. C. à 1.000 zł.

Nr.	44	110	126	174	231	304	306	308	343	346	456	360	361	377	
	381	386	420	438	466	496	525	568	615	656	743	812	858	923	930
	933	964	993	1025	1061	1076	1116	1151	1160	1252	1303	1314	1461	1492	1498
	1557	1561	1589	1625	1638	1640	1661	1743	1769	1782	1925	2045	2077	2102	2129
	2145	2154	2161	2198	2199	2231	2262	2274	2307	2341	2342	2417	2423	2446	2471
	2546	2576	2600	2602	2709	2711	3812	2861	2865	2931	2939	2952	3957	3043	3056
	3095	3138	3142	3162	3175	3284	3287	3293	3300	3306	3340	3355	3418	3424	3425
	3430	3434	3488	3491	3492	3514	3588	3652	3722	3740	3755	3758	3791	3807	3828
	3920	3938	3943	3970	3986	3990	3992	4002	4006	4010	4071	4080	4089	4111	4116
	4122	4136	4175	4189	4208	4265	4287	4310	4317	4415	4457	4493	4541	4557	4607
	4646	4659	4670	4676	4679	487	4859	4875	4877	4927	4950	4958	4960	4993	5046
	5062	5097	5140	5141	5156	5170	5199	5204	5221	5313	5324	5329	5357	5362	5363
	5368	5462	5495	5501	5517	5560	5563	5583	5604	5635	5650	5704	5710	5713	5737
	5743	5756	5757	5760	5778	5793	5847	5868	5869	5873	5890	5891	5902	5905	5937
	5944	4987	6000	6010	6030	6079	6106	6115	6121	6134	6159	6197	6199	6225	6238
</															

Poleca się handel wiu Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Dr. Ant. Roicki

od lat przeszło 20 specjalista chorób wenerycznych i skórnych, mieszka obecnie ul. Zimorowicza l. 5 prawie naprzeciw gmachu Sokoła, Ordynuje od godziny 10 do 11 z rana i od 3 do 5 po południu. 1111
Na żądanie Poradnik pocztą zł. 1.50.

Narzędzia do nauki zręczności „słójd“ poleca **Piotr Chrzastowski, handel żelazny we Lwowie, plac kapitulny l. 1** (naprzeciw Katedry). 215
Cenniki ilustr. różnych artykułów do dyspozycji.

Karabele, guzy, szpinki, agrafy w wielkim wyborze zawsze u **J. Dąbrowskiego, Lwów, ul. Halicka 17.** 1084

Dyktaryusz manipulacyjny z sąbkiem i czytelnym pismem, mogący wykazać się chlubnymi świadectwami z prowadzenia działów manipulacyjnych przy c. k. Sądach i Starostwach, poszukuje posady. Zgłoszenia pod lit. A. Z. poste restante Leżajsk. 1127

Metody człowiek mogący się wykazać chlubnymi poleceniami, rutynowany, poszukuje lekcyi. — Wiadomość pod literą Z. 2. Biuro dzienników i ogłoszeń L. Plohna Lwów. 1140

Biurowywiadowe S. Satały, Lwów, ul. Syxtuska 8, poleca: guwernantki, bony, gorzelni ków, ekonomów, leśniczych oraz wszelką doborową służbę. 1039

Adwokat dr. Kohl w Przemysłanach poszukuje natychmiast kandydata. 1077

Skład komisowy 1076
wybornego koniaku
cała butelka zł. 2.50 do 3.70 i szampana francuski go cała but. zł. 5, pół but. 2.50 utrzymuje **Papée & Kościcki**
we Lwowie, ulica Trzebiego maja l. 2

Notaryusz w Szczercu
poszukuje
egzaminowanego kandydata. 1141

KONIAK

Vieux Champagne
„Non plus ultra“
w gwarantowanej znakomitej jakości, aromatyczny posilający — **najlepszy środek ochronny przeciw cholerze, rozsyłam**
1 beczka 4 litrowa zł. 8.—
1 koszyk z 3 flaszek. po 3/4 litr. zł. 5 40
za opłatą po otrzymaniu towaru (nieznajomym za pobraniem pocztowym) do wszystkich miejscowości Austro-Węgier oclone i opłacone.
R. MAITI
CAPODISTRIA. 1076

JAN IHNATOWICZ

poleca **wyszmienite mydła** do mycia twarzy, rąk i kąpieli. wyszczególnione 10 medalami zastugi i 2 dyplomami uznania.

MYDŁO najprzedniejsze do go- lenia brody 25 ct.	MYDŁO KOSMETYCZNE, usu- wa piegł, opalenia słoneczne, twarzy przywraca świeżość i białość 60 ct.	nawet całe ciało w czasie e- pidemji, celem ochronienia od zakażenia się 20 ct.
MYDŁO MIGDAŁOWE, bardzo delikatne 30 ct., 20 i 25 ct.	MYDŁO HYGIENICZNE, odzyna- ca się olejkowatością, nad- zwyczajnie delikatne i specjal- nie zastosowane do twarzy 50 ct.	MYDŁO SIARKOWE, z wiel- kimi powodzeniem używa się do zniszczenia przyszców i wszelkiego rodzaju wyrzutów na skórze 25 ct.
MYDŁO GRYSIKOWE, wysmie- nité do twarzy i rak 40 ct.	MYDŁO RYZOWE, używa się do wydelikacenia i wybielenia skóry na twarzy 60 ct.	MYDŁO BĘDZWINOWE, bardzo korzystnie używa się do usu- nięcia wyrzutów i plam skór- nych 25 ct.
MYDŁO ŻÓŁTKOWE, wydeli- kaca, wygładza i znakomicie oczyszcza skórę 30 ct.	MYDŁO GLICERYNOWE, bia- łe łatwo pieniące, wybornie oczyszcza skórę i chroni od przyszczenia się 30 ct.	MYDŁO KAMFOROWE, usmie- rza świeżenie i pieczenie skóry, usuwa wyrzuty i czer- wonosć z twarzy i rąk 25 ct.
MYDŁO ZIOŁOWE, otrzymują- ce się przez zgęszczenie soku roślin aromatycznych - żywicz- nych, znakomite 25 ct.	MYDŁO GLICERYNOWE prze- zroczyste, zawiera 35% czys- tej gliceryny, znakomicie wpływa na naskórek 20, 30 i 40 ct.	MYDŁO MIODOWE, do wyde- likacenia rąk, kawał. 10 ct.
MYDŁO PALMOWE, posiada bardzo przyjemny piśnawowy zapach 30 ct.	MYDŁO GLICERYNOWE, płyn- ne, we flaszeczkach, oczyszcza skórę od przyszczy, liszajów, trądzików flaszka 40 ct.	MYDŁO MIESZANOŚCIOWE, zna- komite 10 ct.
MYDŁO PACZULOWE, przyje- mnej woni i jest bardzo po- szukiwane 30 ct.	MYDŁO PIASKOWE, do mycia rąk 25 ct.	MYDŁO SMOŁOWE, zawiera 40 proc. czystej smoly (dzieg- ciu) usuwa przyszcze, liszaje, wszelkie wysypki skórne, po- czenie nóg i łupież na głowie 30 ct.
MYDŁO RÓŻANE, najprzedniej- sze 40 i 80 ct.	MYDŁO TYMOLOWE znakomi- cie oczyszcza skórę od wszel- kich wyrzutów 50 ct.	MYDŁO DO CZYSZCZENIA metalni 25 ct.
MYDŁO OLIWNE, dla dzieci 36 ct.	MYDŁO KARBOŁOWE, bardzo korzystnie myje ręce, twarz, a	
MYDŁO Z IGIEŁ SOSNOWYCH przyjemne w użyciu, skutecz- nie ochrania skórę od liszaj- ów i wyrzutów 30 ct.		
MYDŁO BALSAMICZNE, oczys- zcza skórę, nadaje białosć i delikatność 40 ct.		
MYDŁO FIOŁKOWE, przyje- mnej woni 35 ct.		

Nabyć można we Lwowie w sklepach własnych: ul. Kopernika l. 3, ul. Halicka l. 11
Filie: w Krakowie Sukiennice l. 20 i w Czerniowcach Rynek l. 2, oraz we wszystkich ch-
pierzwszorzędnych sklepach i aptekach. 882

Łatwy sposób do nauzenia się
buchalteryi pojedynczej i podwójnej
bez pomocy nauczyciela
ulożona przez Edwarda Pietrzyckiego, byłego
nauczyciela buchalteryi w szkole handlowej
we Lwowie, poleca księgarnia **Leona**
Pordesa, we Lwowie, ul. Jagiellońska 15.
Cena egzemplarza w 2 tomach 3 zł.
1119

Przez wys. c. k. Władzę konces.
prywatna szkoła handlowa
we Lwowie,
rozpoczyna z d. 1 października br.
jednoroczny kurs zawodowy
z pełnym programem takiego kursu Akademii
handlowej w Wiedniu. Wykład utrakwisty-
czny polsko-niemiecki. Wpisy codziennie od
godz. 2 do 7 po południu. Program szkoły
i plan nauk do nabycia za opłatą 25 ct. w
biurze szkoły, ul. Krakowska l. 7 III piętro.
1117 **L. E. Veltre.**

Welocypedy dla chłopców
od 10 do 28 zł.
Maszyny do szycia
sprawdzam tylko pełnymi wagonami i tylko z naj-
lepszych fabryk chrześcijańskich.
Cena 27 do 65 zł., ratami po 4 zł. miesięcznie
Józef Iwanicki
mechanik, 1112
Główny skład: Lwów, hotel Żorza.
Filia: Kraków, Rynek l. 25.

SPORT!

Najlepsze papierki cygaretowe
w książeczkach.
Gatunek bibułki dotąd niebywały.
Cena książeczki 5 ct.
do nabycia w sklepach
S. W. Niemojowskiego
we Lwowie ul. Teatralna l. 3,
ul. Jagiellońska l. 6.
w Krakowie, Sukiennice 28.
Oraz we wszystkich zaawansowanych handlach
i trafikach. 1020
Sprzedaż hurtową, oraz wysyłkę na prowincję
uskuteczniła
Zarząd fabryki tutek nieklejonych
S. W. Niemojowskiego
we Lwowie, ulica Hetmańska l. 24.
oraz Związek kółek rolniczych w Krakowie.

Skład fabryczny
chiffonów, schirtingów, dymek,
kretonów, chustek do nosa
poleca M. Bałabana następcą
Mikołaj Ludwig
Lwów, plac Maryacki l. 8. 983

Spółka stolarzy lwowskich

we Lwowie, plac Bernardyński l. 17
poleca swój od roku 1854 istniejący
SKŁAD MEBLI
oficjalnie zaopatrzony
w wielki wybór garniturów do salonów, kompletne
urządzenia pokoi jadalnych i sypialnych, oraz utrzy-
muje na składzie meble gięte i żelazne.
Wszelkie zamówienia w zakresie stolarstwa i tapicerstwa wchodzące, przyjmuje
po cenach najprzystępniejszych ręcząc za spieszne, gustowne i wedle
zlecenia dokładne wykonanie. 1129

Handel herbaty chińsko-rossyjskiej

EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki 10,
poleca
HERBATE
KAWY
zbiornu majowego. 847

1/2 kilo Congo	zł. 1.60	o smaku czystym i aromatycznym, które
" Souehong czarna	2.—	rozsyła franko opłacone do każdej sta-
" zbiór majowy	3.—	cyi pocztowej, 4 3/4 kilogr. w woreczku:
" Kaysow czarna	4.—	Portorico 9.— 1/4 kl. — 30
" Melange de Lond.	4.—	Cuba gruboziarna 9.50 " — 96
" Wysiewki herbaciane	1.30	" " przednia 10.40 " 1.64
" Wysiewki herbaciane naj- l. psze	1.60	" " gruboziarn. 0.75 " 1.03
		" " perłowa 10.75 " 1.04
		Mocca arabska arom 10.75 " 1.03
		Jawa złota 10.75 " 1.03

Opakowanie na Hezy się. — Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą.

Magazyn Schayerów

Lwów, ul. Karola Ludwika l. 5
poleca swój świeżo zaopatrzony wielki skład komisowy
plócien i bielizny stołowej
z c. k. uprzywilejowanej fabryki
Ed. Oberleithnera i Synów.
Wielki wybór
szirtingów, perkali, bielizny dla pań i mężczyzn,
pończoch, skarpetek, chusteczek itd. 1106

Powiatowe

Towarzystwo handlowe we Lwowie

stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką 1134
ul. Pańska l. 21 dom Rady powiatowej lwowskiej
utrzymuje na składzie i sprzedaje po najtańszych cenach:
Sól warzonką od Wydziału krajowego — Sól kamienną dla bydła
w kawałkach i mieloną — Smarowidła do wozów — Oleje do maszyn
(Ragusa) — Nafta l. niezapalna do oświetlania (tylko na beczki) — Na-
wozy sztuczne — Papiery i przybory do pisania dla szkół ludowych —
Wszelkie towary korzenne, wiktuały i wina dla sklepików wiejskich.
Wszystkie towary najlepszej jakości.
Zajmuje się również zakładaniem i urządzeniem sklepów wiejskich. —
Wszelkie objaśnienia udziela Dyrekeya ustnie w godzinach przedpołu-
dniowych albo listownie.

Środki desinfekcyjne

jako to:
kwas karbolowy surowy, krystaliczny, płyn karbolowy
do odwietrzania, wapno karbolowe, kreolinę, kresolinę,
siarkan żelaza, solreol, solutol itp.
jakoteż 1044
mydło karbolowe lub lyselowe do mycia rąk i desinfekcyonowania tychże
poleca najtaniej
apteka pod „Srebrnym Orłem“
Zygmunta Ruckera
we Lwowie.
Zamówienia z prowincyi uskuteczniają się odwrotną pocztą.

